

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet br.: S1 2 K 031704 21 Kžk

Datum: 9.12.2021. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu:

Sudija Senadin Begtašević, predsjednik vijeća

Sudije Mirko Božović i Hilmo Vučinić, članovi vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
Obrada Radovanovića, Zahida Delića i Mate Delića

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Mirza Hukeljić

Branioци optuženog Obrada Radovanovića: advokati Mirko Dabić i Milan D. Petković

Branilac optuženog Zahida Delića: advokat Predrag Herbez

Branilac optuženog Mate Delića: advokat Rifat Konjić

Zapisničar:

Bojan Avramović, pravni savjetnik

Broj: S1 2 K 031704 21 Kžk
Sarajevo, 9.12.2021. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Senadina Begtaševića, kao predsjednika vijeća, te sudija Mirka Božovića i Hilme Vučinića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Bojana Avramovića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Obrada Radovanovića i dr. zbog krivičnih djela udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ BiH) i primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, sve u vezi članom 29. i 53. istog Zakona, postupajući po optužnici Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTO 0017080 19 od 25.12.2019. godine, potvrđenoj od strane ovog Suda dana 30.12.2019. godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja u prisutnosti tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Mirze Hukeljića, optuženog Obrada Radovanovića i njegovih branilaca, advokata Mirka Dabića i Milana D. Petkovića, optuženog Zahida Delića i njegovog branioca, advokata Predraga Herbeza i optuženog Mate Delića i njegovog branioca, advokata Rifata Konjića, nakon tajnog vijećanja i glasanja, dana 9.12.2021. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi:

1. **Obrad Radovanović**, sin Miroslava i majke Bosiljke djevojački Kostadinović, rođen 24.05.1976. godine u Slavonskom Brodu, nastanjen u ..., po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju elektrotehničar energetike, sa završenom SSS, pismen, zaposlen u Upravi za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, oženjen, otac jednog djeteta, nije služio vojsku, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak
2. **Zahid Delić, zv. „Zajko“**, sin Hamzalije i majke Fahire djevojački Zulfić, rođen 09.09.1955. godine u Odžaku, nastanjen u ..., po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju dipl. ekonomista, sa završenom VSS, penzioner, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, služio vojsku 1981. godine u Nišu i Rijeci, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak
3. **Mato Delić**, sin Marijana i majke Mare djevojački Pejić, rođen 18.01.1969. godine u Oštroj Luci, Orašje, nastanjen u ..., po narodnosti ..., državljanin ... i ..., pismen, sa završenom SSS, oženjen, otac dvoje djece, služio vojsku 1987/88 u Mostaru, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak

KRIVI SU

Što su:

U februaru 2019. godine, u službenim prostorijama Uprave za indirektno/neizravno oporezivanje Bosne i Hercegovine (UINO BiH), Regionalni centar Banja Luka (RC Banja Luka), Carinska ispostava Šamac (CI Šamac), i na širem području Carinskog referata na graničnom prelazu Šamac na području opštine Šamac, koristeći svojstva službenih lica UINO BiH, s pravima i obavezama koje proizlaze iz ovlaštenja propisanih članom 29. stav 1. Zakona o upravi za indirektno oporezivanje BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 89/05), kao pripadnici grupe ljudi u smislu odredbe člana 1. stav 20. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a koja je formirana najkasnije početkom februara 2019. godine sa ciljem učinjenja krivičnih djela propisanih zakonom BiH, i to Delić Zahid kao viši stručni saradnik – vođa smjene u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, Zolotić Virsan kao viši saradnik - carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, Radovanović Obrad kao saradnik - carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac i Delić Mato kao saradnik - carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, a koja grupa ljudi je djelovala s ciljem pribavljanja protivpravne imovinske koristi za svoje pripadnike i druga lica, i to na način da je svako od pripadnika grupe ljudi po prethodnom međusobnom dogovoru davao svoj doprinos u izvršenju krivičnih djela, i to svaki od pripadnika grupe ljudi u odnosu na svoja službena ovlaštenja, te obim i sadržaj poslova određenih „Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji u Upravi za indirektno oporezivanje“ („Službeni glasnik BiH“, broj 29/13, u daljem tekstu Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji UINO BiH), pa je tako Delić Zahid kao vođa smjene u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, s pravima i ovlaštenjima propisanim članom 30. stav 12. tačka a) alineja 2) u vezi sa članom 30. stav 9. tačka a) alineja 2) Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji UINO BiH da rukovodi radom smjene i stara se o pravilnosti rada zaposlenih u smjeni u pogledu primjene propisa, te da poduzima odgovarajuće mjere u slučaju da postoje elementi carinskog prekršaja, svjesnim propuštanjem vršenja svojih dužnosti nadzora nad njihovim radom ostalim pripadnicima grupe ljudi i to carinicima-saradnicima stvarao uslove za realizaciju prethodno dogovorenog plana, odnosno da ostali pripadnici grupe ljudi kontinuirano, kada im se za to ukaže prilika, prilikom vršenja carinskog nadzora nad robom u carinskim postupcima pri ulasku robe na carinsko područje BiH, a koji poslovi su propisani odredbom člana 30. stav 12. tačka a) alineja 4) i 5) u vezi sa članom 30. stav 9. tačka a) alineja 4) i 5) Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji UINO BiH, od kontrolisanih lica zahtijevaju i/ili primaju poklone u vidu novca kako bi u okviru svojih ovlaštenja propustili izvršiti poslove carinskog nadzora nad robom što su bili obavezni učiniti, na šta su pripadnici grupe ljudi Zolotić Virsan, Radovanović Obrad i Delić Mato i pristajali, te naprijed navedeno i činili, da bi potom sve tako primljene poklone u vidu novca dijelili između sebe na njima poznate dijelove, pri čemu je Delić Zahid znajući da su carinici-saradnici propustili izvršiti carinski nadzor svjesno propuštao izvršiti svoje dužnosti nadzora nad pravilnošću rada carinika-saradnika, pa su tako najmanje:

Nakon što je dana 11.02.2019.godine Radovanović Obrad ponudio informatoru Državne agencije za istrage i zaštitu „Fanatikos“ da uvoze robu iz Republike Hrvatske u BiH u teretnom motornom vozilu – kombiju na graničnom prelazu Šamac bez provođenja postupka carinskog nadzora nad robom i plaćanja bilo kakvih uvoznih dadžbina na robu koju uvozi, za šta je od „Fanatikosa“ zatražio poklon u vidu novca u iznosu od 150 EUR, dana 23.02.2019.godine oko 22,00 sati, znajući da je prethodno Radovanović Obrad

zatražio poklon u vidu novca u iznosu od 150 EUR za uvoz robe bez provođenja carinskog nadzora nad robom koju uvozi, Zolotić Virsan i Delić Mato u prisustvu Delić Zahida prilikom dolaska prikrivenog istražioca „Dušana“ koji se u tom trenutku nalazio sa informatorom „Fanatikos“ i koji su tom prilikom ulazili na carinsko područje BiH u teretnom motornom vozilu marke Mercedes Benz registarskih oznaka ..., primili poklon u vidu novca u iznosu od 150,00 EUR, da bi potom znajući da se u njemu nalazi roba koja podliježe provođenju carinskog nadzora propustili teretno motorno vozilo Mercedes Benz registarskih oznaka ... bez postupka provođenja carinskog nadzora nad robom koja se uvozi, i to polovne bijele tehnike – perilice rublja ukupno 3 komada, sušilice rublja ukupno 5 komada, perilice posuđa ukupno 8 komada i električni ugradbeni šporeti ukupno 4 komada

Čime su počinili krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. Krivičnog Zakona BiH i krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog Zakona BiH, a sve u vezi sa članom 29. i 53. istog Zakona.

Pa Sud optuženom **Obradu Radovanoviću**, na osnovu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredbi iz člana 39., 41., 42., 46. i 48. Krivičnog zakona BiH,

- Za krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH **utvrđuje novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM (pethiljadakonvertibilnihmaraka)**

-Za krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH **kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine**

Pa ga Sud, uz primjenu odredbe člana 53. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE I NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD 5.000,00 KM (pethiljadakonvertibilnihmaraka)

Izrečenu novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM optuženi Obrad Radovanović je dužan uplatiti u korist budžeta Bosne i Hercegovine u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude. Ukoliko optuženi novčanu kaznu ne plati u ovom roku, Sud će istu zamijeniti kaznom zatvora u skladu sa članom 47. stav 2. KZ BiH.

Sud optuženom **Zahidu Deliću** na osnovu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredbi iz člana 39., 41., 42., 46., 48. 49. stav 1. tačka b) i 50. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

- Za krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH **utvrđuje novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 KM (trihiljadekonvertibilnihmaraka)**

-Za krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH **kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci**

Pa ga Sud, uz primjenu odredbe člana 53. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) MJESECI I NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD 3.000,00 KM (trihiljadekonvertibilnihmaraka)

Izrečenu novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 KM optuženi Zahid Delić je dužan uplatiti u korist budžeta Bosne i Hercegovine u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude. Ukoliko optuženi novčanu kaznu ne plati u ovom roku, Sud će istu zamijeniti kaznom zatvora u skladu sa članom 47. stav 2. KZ BiH.

Sud optuženom **Mati Deliću**, na osnovu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredbi iz člana 39., 41., 42., 46., 48., 49. stav 1. tačka b) i 50. stav 1. tačka d) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

- Za krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH **utvrđuje novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM (hiljadukonvertibilnihmaraka)**

-Za krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH **kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci**

Pa ga Sud, uz primjenu odredbe člana 53. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI I NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD 1.000,00 KM (hiljadukonvertibilnihmaraka)

Izrečenu novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM optuženi Mato Delić je dužan uplatiti u korist budžeta Bosne i Hercegovine u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude. Ukoliko optuženi novčanu kaznu ne plati u ovom roku, Sud će istu zamijeniti kaznom zatvora u skladu sa članom 47. stav 2. KZ BiH.

Na osnovu odredbi člana 110. i 111. Krivičnog zakona BiH, od optuženog Obrada Radovanovića se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 100,00 eura (stotinueura) koji iznos je optuženi odnosno njegovu protivrijednost izraženu u konvertibilnim markama prema važećem kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan uplate, dužan uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog Obrada Radovanovića se oduzima mobilni telefon marke HUAWEI, IMEI broja 862939030137018 sa SIM karticom broja ..., privremeno oduzet na osnovu potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: broj: 16-17/1-26/19 od 26.02.2019. godine.

Na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH, optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić i Mato Delić se obavezuju da solidarno nadoknade štetu Bosni i Hercegovini u iznosu od 78,39 KM, koji iznos su optuženi dužni uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić i Mato Delić se obavezuju da nadoknade troškove krivičnog postupka o čijoj će visini Sud odlučiti posebnim rješenjem nakon što pribavi potrebne podatke.

O b r a z l o ž e n j e

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine broj broj: S1 2 K 031704 20 K od 25.05.2021. godine optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić i Mato Delić su oglašeni krivim da su radnjama opisanim u izreci pobijane presude počinili krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH i krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 29. i 53. KZ BiH, te je navedenom presudom Sud optuženog Obrada Radovanovića primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 39., 41., 42., 46. i 48. KZ BiH, uz primjenu odredbe člana 53. stav 3. KZ BiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM (pethiljada konvertibilnih maraka), optuženog Zahida Delića primjenom istovjetnih zakonskih odredbi na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 KM (trihiljade konvertibilnih maraka) i optuženog Matu Delića primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 39., 41., 42., 46. i 48. i 49. stav 1. tačka b) i 50. stav 1. tačka d) KZ BiH, uz primjenu člana 53. stav 3. KZ BiH na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM (hiljadu konvertibilnih maraka) koje novčane kazne su sva trojica optuženih dužni uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 6 mjeseci od dana pravosnažnosti presude.

2. Primjenom odredbi članova 110. 111. KZ BiH od optuženog Obrada Radovanovića oduzeta je imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 100,00 Eura (stotinu eura), koji iznos (njegovu protivrijednost) je optuženi dužan uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude. Primjenom odredbe člana 74. KZ BiH od optuženog Obrada Radovanovića oduzet je mobilni telefon marke Huawei sa pripadajućim brojevima privremeno oduzet na osnovu Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istragu i zaštitu, od 26.02.2019. godine. Takođe, a primjenom odredbe člana 198. stav 2. ZKP BiH, optuženi su obavezani da solidarno nadoknade štetu Bosni i Hercegovini u iznosu od 78,39 KM, koji iznos su optuženi dužni uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude. Konačno pobijanom presudom, a primjenom odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi su obavezani da nadoknade troškove krivičnog postupka o čijoj će visini Sud odlučiti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

3. Protiv navedene presude žalbe su izjavili branioci sve trojice optuženih, kao i Tužilaštvo BiH.

4. Odlučujući o žalbama, apelaciono vijeće je dana 12.10.2021. godine donijelo rješenje kojim su uvažene žalbe branilaca optuženih Obrada Radovanovića i Zahida Delića, te je presuda Suda Bosne i Hercegovine od 25.05.2021. godine ukinuta i određeno održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja.

Izvedeni dokazi i procesne odluke

5. Primjenjujući odredbe člana 281. stav 1. ZKP BiH i člana 317. stav 1. ZKP BiH, a rukovodeći se ukidajućom odlukom (rješenje apelacionog vijeća od 12.10.2021. godine) kojom je i određen obim pretresa pred drugostepenim sudom, vijeće je u pogledu prijedloga stranaka za izvođenje dokaza na pretresu održanom dana 24.11.2021. godine donijelo procesno rješenje kojim je prihvaćen prijedlog branioca optuženog Zahida Delića da se izvrši neposredno saslušanje svjedoka Virsana Zolotića, i to po pravilima direktnog ispitivanja od strane branioca optuženog, nakon čega je ta mogućnost pružena i Tužilaštvu kao i braniocima saoptuženih, ocijenivši kako je njegovo neposredno saslušanje potrebno radi svestranog razmatranja predmeta i pravilnog razjašnjenja stvari.

6. Kada su u pitanju ostali dokazi stranaka, izvedeni pred prvostepenim sudom vijeće je zauzelo stav da se ponovo ne izvode već izvedeni dokazi kako optužbe tako i odbrana u prvostepenom postupku, te su svi dokazi prihvaćeni i cijenjeni prilikom donošenja ove presude. Naime, koristeći se zakonskom mogućnosti propisanom odredbom člana 317. stav 2. ZKP BiH, vijeće je našlo nesvrshodnim iste ponovno izvoditi, bilo neposredno, bilo posredno, s obzirom na činjenicu da su isti, od strane prvostepenog suda izvedeni na zakonit i pravilan način, te su kao takvi prihvaćeni i uvršteni u dokazni materijal i bili predmet ocjene ovog vijeća pri donošenju drugostepene odluke, a koje dokaze optužbe sud daje u aneksu ove presude.

7. U vezi sa navedenim valja istaći da ovo vijeće dijeli pravno shvatanje Vrhovnog kasacionog suda R. Srbije, da *„pretres pred drugostepenim sudom nije ponavljanje prvostepenog glavnog pretresa, pošto su predmet rasprave na ovom pretresu žalbeni navodi i u vezi s tim prvostepena presuda, pa se pretres pred drugostepenim sudom ograničava samo na sporne činjenice koje su se javile u vezi žalbenih navoda i procesnih obaveza drugostepenog suda u vezi s tim...“*¹

Završne riječi Tužilaštva BiH

8. U svojoj završnoj riječi tužilac je izuzev pozivanja na svoje već ranije iznesene završne riječi, samo konstatovao kako i nakon saslušanja svjedoka Virsana Zolotića, i dalje ostaje pri svom stavu da je izvedenim dokazima optužbe dokazana krivica optuženih za djela koja su im predmetnom optužnicom stavljena na teret.

Završne riječi odbrana

Odbrana optuženog Obrada Radovanovića-branilac

9. Branilac optuženog Obrada Radovanovića, advokat Mirko Dabić, prije samog izlaganja završnih riječi, je istakao kako u cijelosti ostaje pri svojim završnim riječima iznesenim na glavnom pretresu. Branilac ističe da se optuženi Obrad Radovanović treba osloboditi od optužbe jer dokazi koje je iznijelo Tužilaštvo nisu potvrdili da je optuženi preduzeo radnje opisane u predmetnoj optužnici. Branilac je posebno istakao kako se odgovornost njegovog branjenika isključivo zasniva na iskazu svjedoka Virsana Zolotića koji je u ovom

¹ Pravno shvatanje usvojeno na sednici Krivičnog odeljenja Vrhovnog kasacionog suda R. Srbije održanoj 24.05.2011. godine

predmetu bio saoptuženi i koji je oglašen krivim na osnovu zaključenog sporazuma o priznaju krivice sa Tužilaštvom, te ga nalazi tendencioznim i sračunatim na prebacivanje odgovornosti na ostale saoptužene, a sve sa ciljem popravljavanja svog procesnog položaja. Branilac je posebno iznio tezu da nedostaju dokazi o navodnoj ponudi njegovog branjenika informantu za prevoz robe bez carinskog nadzora uz davanje određene naknade, konačno navodeći kako je bezrazložno propušteno saslušati informanta na temelju čijeg izvještaja je i građena teza optužbe o odgovornosti optuženog.

Obrana optuženog Obrada Radovanovića-optuženi

10. Optuženi Obrad Radovanović je u cijelosti prihvatio navode svog branioca.

Obrana optuženog Zahida Delića-branilac

11. Branilac drugooptuženog Zahida Delića, ostajući u cijelosti pri završnim riječima iznesenim tokom prvostepenog postupka, kao i prigovorima izjavljenim u žalbi na prvostepenu presudu je izjavio kako je ostala nedokazana činjenica postojanja grupe ljudi u smislu odredbe člana 1. stav 20. KZ BiH, kao i ispunjenosti obilježja krivičnog djela primanje dara i drugih oblika koristi, a što proizlazi i iz samog svjedočenja ključnog svjedoka Virsana Zolotića koji nije potvrdio da je bilo kakav novac dao optuženom Zahidu Deliću. Ističući tezu o nepostojanju grupe ljudi branilac je ukazao na svjedočenje preostalih carinika koji su jasno osporili postojanje bilo kakve grupe na "njihovom" graničnom prelazu, ističući kako im bilo kakve nezakonite radnje bilo kojeg carinika, pa i optuženih nisu bile poznate. Prema braniocu, ni sadržaji materijalnih dokaza a što se prije svega odnosi na sadržaje video zapisa odnosno presretnutih razgovora ne potvrđuju teze optužbe. Završavajući svoje izlaganje branilac je posebno ukazao da je potpuno nelogično očekivati da neko zbog mizernog iznosa navodne imovinske koristi u konkretnom slučaju rizikuje svoj posao i dovede u pitanje vlastitu egzistenciju, a što sve potvrđuje da se teze optužbe isključivo zasnivaju na pretpostavkama iz kojeg razloga je neophodno optuženog Zahida Delića osloboditi optužbe.

Obrana optuženog Zahida Delića-optuženi

12. Optuženi Zahid Delić se saglasio sa završnim riječima svog branioca, te je našao potrebnim istaći da sa djelima koja su mu stavljena na teret nema ništa, odnosno da sve što je činio, činio je u skladu sa pravilima ponašanja carinskog službenika. Optuženi je posebno naglasio da nije nikakav pripadnik bilo kakve grupe ljudi formirane radi činjenja krivičnih djela, posebno naglašavajući da nije ni bila njegova obaveza vršiti nadzor nad radom lica koja su mu podređena, niti da on s obzirom na svoj službeni položaj vrši bilo kakav pregled robe. Konačno, optuženi je osporio i vjerodostojnost iskaza svjedoka Virsana Zolotića, nalazeći ga neistinitim, zaključivši da se u konkretnom slučaju radi samo o njegovom neosnovanom progono.

Obrana optuženog Mate Delića-branilac

13. Branilac optuženog Mate Delića je u cijelosti ostao pri završnim riječima iznesenim tokom prvostepenog postupka i žalbenim razlozima izjavljenim na prvostepenu presudu, osporivši tezu optužbe da je njegov branjenik preduzeo bilo kakvu nezakonitu radnju.

Obrana optuženog Mate Delića-optuženi

14. Optuženi je u cijelosti akceptirao završno izlaganje svog branioca.

Opšta razmatranja i dokazni standardi

15. Rukovodeći se prvenstveno principom slobodne ocjene dokaza, zagwarantovanim odredbom člana 15. ZKP BiH, Vijeće je cijeli postupak vodio sa ciljem da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniocu krivičnog djela izrekne krivičnopravna sankcija pod uslovima propisanim KZ BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH). U tom smislu, Vijeće je izvedene dokaze u ovom predmetu cijenilo u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP), nalazeći da nije prihvatljivo odlučivati na štetu optuženog, ako nema jasnih činjenica i dokaza protiv njega, što je u duhu pravnih načela *praesumptio innocentiae i in dubio pro reo*, te visokih zahtjeva dokaznog standarda, odnosno ispunjavanja zahtjeva u odnosu na najviši stepen vjerovatnosti postojanja bitnih činjenica za oglašavanje optuženog krivcem, a što je od suštinske važnosti za pravilno i zakonito presuđenje.

16. Osim toga, Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

17. U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, Sud je pažljivo razmotrio sve izvedene dokaze. Pritom, Vijeće podsjeća da je slobodna ocjena dokaza ocjena oslobođena pravnih pravila, koja bi *a priori* određivala vrijednost pojedinih dokaza. Vrijednost dokaza nije unaprijed određena, ni kvalitativno, ni kvantitativno. Ocjena dokaza obuhvata logičku i psihološku ocjenu, te iako ne postoje pravna, ni formalna pravila ocjene, ista je vezana za pravila ljudskog mišljenja i iskustva.

18. U skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, u toku postupka relevantne činjenice mogu se utvrđivati neposrednim i posrednim dokazima, odnosno indicijama. Neposredni dokazi su oni dokazi koji neposredno utvrđuju spornu činjenicu. Posrednim dokazima se istinitost sporne činjenice utvrđuje putem drugih činjenica, odnosno posredni dokazi predstavljaju dokaze o činjenicama o događaju ili krivičnom djelu, iz kojih logično proizlazi predmetna činjenica. Takvi dokazi uzeti pojedinačno mogu biti sami po sebi nedovoljni za utvrđivanje neke činjenice, ali ukoliko se sagledaju u svojoj ukupnosti, njihov kolektivni i kumulativni karakter može biti razotkrivajući i ponekad i presudan.

19. Vijeće je određene relevantne činjenice u konkretnom predmetu utvrdilo na osnovu posrednih dokaza – indicija. U ovom predmetu postoji mnoštvo dokaza koji upućuju na određene okolnosti, koje uzete zajedno upućuju na postojanje konkretnih činjenica. Zaključak koji se izvodi na osnovu takvih dokaza mora biti jedini mogući razuman zaključak. U sudskoj praksi utvrđeno je pravilo dokazivanja putem indicija, na način da indicije moraju djelovati kao čvrst zatvoreni krug, koji dozvoljava samo jedan opravdan zaključak u odnosu na relevantnu činjenicu, te da objektivno isključuje mogućnost bilo kakvog drugog zaključka u odnosu na istu činjenicu. Prateći ovaj stav, uzima se da osnov za osuđujuću presudu može predstavljati samo takav niz činjenica utvrđenih na osnovu posrednih dokaza koje su nesumnjivo utvrđene i međusobno logički i čvrsto povezane, tako da predstavljaju zatvoreni krug i sa punom sigurnošću upućuju na jedini mogući zaključak – da je upravo optuženi počinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na

teret i da se izvedenim dokazima isključuje svaka druga mogućnost.² Ustavni sud BiH zauzeo je stav da utvrđivanje činjenica putem indicija nije u suprotnosti sa načelom pravičnosti suđenja predviđenim članom 6. stav 1. EKLJP.³

20. Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovom postupku, vijeće je cijeno njihovu dosljednost tokom davanja iskaza, a što se posebno odnosi na iskaz svjedoka Virsana Zolotića, koji je u ovom predmetu imao status saoptuženog, a koji je nakon zaključenog sporazuma o priznanju krivice sa Tužilaštvom pravosnažno oglašen krivim, ispitalo konzistentnost njegovog iskaza datog u sudnici kako na glavnom pretresu tako i na pretresu, dovodeći ga/ih u vezu sa iskazima datim u istrazi, uporedivši činjenice o kojima je ovaj svjedok, kao i drugi, svjedočio, sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, prvenstveno iskazima prikrivenog istražioca "Dušana" i policijskih službenika koji su uzeli učešće u istrazi te činjenicama utvrđenim materijalnim dokazima (Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, broj: I-16-17-04-1-51/18 od 11.02.2019. godine i Izvještaj prikrivenog istražioca "Dušana" broj: 16-04/2-04-1-511-57/18 od 24.02.2019. godine) a sve kako bi se utvrdilo da li je/su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu.

21. Istovremeno, vijeće je vodilo računa da navede jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku, a da pri tome nije u obavezi da daje detaljne odgovore na svako pitanje, ali ako je činjenica ili dokaz od suštinske važnosti za ishod predmeta, sud se u tom slučaju mora pozabaviti sa njim u svojoj presudi.⁴ Osim toga, pri odlučivanju Sud je imao u vidu da saglasno praksi ESLJP, Sud, iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, ne mora se detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku. Iz navedenog proizlazi da se Sud nije dužan baviti svakim dokazom⁵, već je u smislu odredaba članova 15. i 281. ZKP BiH dužan da se bavi u prvom redu onim dokazima koji su nužni za ostvarenje svrhe ove presude, iz čega proizilazi da nije nužno raspravljati baš o svakom dokazu.⁶

22. Dakle, iz naprijed navedenih standarda uspostavljenih judikaturom ESLJP, proizilazi da je obaveza Suda da, iako presudu donosi na temelju savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, u obrazloženju izloži samo one dokaze koji su bili od značaja za njeno donošenje.

Relevantno pravo

23. Član 1. stav 20) KZ BiH propisuje: "*Grupa ljudi je udruženje od najmanje tri lica koja su povezana radi izvršenja krivičnih djela, pri čemu svako od njih daje svoj udio u izvršenju krivičnog djela.*"

² Komentar Zakona o krivičnom postupku BiH, Vijeće Evrope i Evropska komisija 2005., član 281., str. 716.

³ AP 5/05 (Ustavni sud BiH), 2006., paragraf 31.

⁴ Presuda Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP) u predmetu *Van der Hurk protiv Nizozemske*, 19.04.1994.godine, paragraf 61: „[S]udovi nisu dužni da daju detaljne odgovore na svako pitanje.“

⁵ ESLJP je tako zauzeo stanovište da: „[S]udovi nisu dužni da daju detaljne odgovore na svako pitanje.“ Vidi *Van de Hurk vs the Netherlands*, 19.april 1994. godine, str. 61.

⁶ Vidjeti presudu Pretresnog vijeća MKSJ u predmetu *Tužilac protiv Darja Kordića i Marja Čerkeza*, predmet br.IT-95-14/2-T od 26.2.2001., paragraf 20., te presudu Žalbenog vijeća u istom predmetu broj: IT-95-14/2-A od 17-12-2004., paragraf 382.

24. Odredbom člana 249. stav 1) KZ BiH je propisano: "Ko organizuje grupu ljudi ili na drugi način udružuje tri ili više lica u cijju počinjenja krivičnih djela propisanih zakonom Bosne i Hercegovine ako za takvo organizovanje ili udruživanje radi učinjenja pojedinog krivičnog djela nije propisana teža kazna, kazniće se kaznom zatvora od jedne do deset godina" dok je stavom 2 istog člana propisano: "Ko postane pripadnik grupe ljudi ili udruženja iz stava 1. ovog člana, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine".

25. Odredbom člana 217. stav 1. KZ BiH je propisano: „Službeno ili odgovorno lice u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i strano službeno lice ili međunarodnog službenika ili arbitra ili sudju porotnika, koje zahtjeva ili primi poklon ili kakvu drugu korist za sebe ili za drugo lice ili koje primi obećanje poklona ili kakve koristi za sebe ili za drugo lice, da u okviru svake funkcije izvrši što ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši što bi moralo izvršiti ili ko posreduje pri ovakvom podmićivanju službenog ili odgovornog lica, kazniće se kaznom zatvora od jedne do deset godina.“

ZAKON O UPRAVI ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE(Sl. glasnik BiH broj : 89/05)

Član 29.

(Prava i obaveze ovlaštenih službenih lica)

(1) Ovlašteno službeno lice UIO, u okviru svojih ovlaštenja utvrđenih zakonima Bosne i Hercegovine, ima pravo i obavezu da:...

e) da zaustavi prijevozno sredstvo unutar carinskog područja, stupi u njega, izvrši pregled prijevoznog sredstva i robe, pregled dokumentacije i po potrebi je izuzme i kopira, izvrši identifikaciju lica zatečenih u prijevoznom sredstvu, da stupi u prostorije aerodroma, luke, željezničke i autobuske stanice, izvrši pregled svih prostorija u njima i druge radnje navedene u ovoj tački, a u slučaju potrebe, izvrši nasilno otvaranje sredstava, odnosno objekata i prostorija;

g) privremeno zadrži robu i prijevozno sredstvo nad kojima nije proveden postupak ili nije proveden u skladu sa zakonskim propisima;

i) vrši kontrolu lica koja dolaze ili napuštaju carinsko područje, slobodnu zonu ili carinsko skladište ili ostaju u tranzitnom području luka ili aerodroma, vrši identifikaciju lica, zahtijeva prijavu i predočavanje njihovog ličnog prtljaga, izvrši pregled ličnog prtljaga, a po potrebi i njegov pretres;

k) izvrši pregled robe i da zahtijeva od poreskog obveznika pružanje potrebne pomoći u skladu sa zakonom i zakonskim propisima..."

Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji u UIO BiH

Član 30. stav 12. tačka a) alineja 2) u vezi sa članom 30. stav 9. tačka a) alineja 2)

VIŠI STRUČNI SARADNIK-VOĐA SMJENE

Opis poslova: rukovodi radom smjene; stara se o pravilnosti rada zaposlenih u smjeni u pogledu primjene propisa, ...u slučaju da postoje elementi carinskog prekršaja preduzima odgovarajuće mjere; po potrebi vrši pregled robe u postupku carinjenja...

Član 30. stav 12. tačka a) alineja 4) i 5) u vezi sa članom 30. stav 9. tačka a) alineja 4) i 5)

SARADNIK-CARINIK

Opis poslova: vrši poslove carinskog nadzora nad robom smještenom u carinskim skladištima i drugim prostoriama, poslove carinskog nadzora nad robom u carinskim postupcima s ekonomskim učinkom, kao i drugom carinskom robom i prevoznim sredstvima, ...

OCJENA DOKAZA

26. Ocjenom izvedenih dokaza u ovom krivičnom postupku, posmatrano pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, vijeće je izvelo nesumnjivi zaključak o učešću optuženih u radnjama navedenim u izreci ove presude, odnosno da su se optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić, Mato Delić i osuđeni Virsan Zolotić u mjesecu februaru 2019. godine udružili i povezali i tako postali pripadnici grupe ljudi povezanih radi izvršenja krivičnog djela primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH a s ciljem pribavljanja protivpravne imovinske koristi, pri čemu je svako od njih u okviru svojih službenih ovlaštenja i obima poslova koja su imali u okviru svog radnog mjesta unutar UIO BiH u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, neizvršavanjem svojih službenih radnji koje su morali izvršiti, davali svoj udio u izvršenju ovog krivičnog djela.

27. Uzimajući u obzir naprijed navedeni zakonski opis krivičnog djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH, da se zaključiti da je ovom zakonskom odredbom, inkriminisano samo pripadništvo grupi koja je organizovana radi činjenja krivičnih djela, te se krivično djelo smatra učinjenim bez obzira na to da li je u sastavu grupe učinjeno neko drugo krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine. Stoga ovo krivično djelo predstavlja samostalno krivično djelo čija se radnja izvršenja sastoji u samom pripadništvu grupi ljudi koju, u skladu sa odredbom člana 1. stav 20. KZ BiH, čine najmanje tri lica koja su povezana radi izvršenja krivičnih djela, pri čemu svako od njih daje svoj udio u izvršenju krivičnog djela. Izvršilac ovog krivičnog djela može biti svako lice.

28. S druge strane, kada je u pitanju krivično djelo primanje poklona ili drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH isto čini službeno ili odgovorno lice u institucijama BiH, koje zahtijeva ili primi poklon ili kakvu drugu korist za sebe ili drugo lice, da u okviru svoje funkcije ne izvrši što bi moralo izvršiti. Dakle, izvršilac ovog krivičnog djela može biti samo *službeno ili odgovorno lice* u institucijama BiH, uključujući i strano službeno lice, međunarodnog službenika ili arbitra ili sudiju porotnika, a koja definicija službenog lica je propisana odredbom člana 1. tačka 3. KZ BiH.

29. Subjektivnu stranu i jednog i drugog krivičnog djela čini direktni umišljaj.

30. Prije svega, vijeće je pošlo od više nespornih činjenica, koje uzgred nisu ni bile predmet osporavanja stranaka, a tiču se svojstava optuženih kao službenih osoba u institucijama BiH i to UIO BiH u vrijeme izvršenja, odnosno njihove prisutnosti na inkriminisanom graničnom prelazu u inkriminisano vrijeme, što potvrđuju kako dokazi objektivne prirode, tako i sami optuženi.

31. Tako iz Ugovora o radu UIO BiH broj: 01-34-2-55-153/15 od 20.01.2015. godine proizlazi da je optuženi Obrad Radovanović u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio raspoređen na radno mjesto i obavljao poslove saradnika-carinika u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, iz Rješenja o internom premještanju državnog službenika UIO broj: 01-34/-2-55-1038/15 od 04.05.2015. godine, proizlazi da je optuženi Zahid Delić u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio raspoređen na radno mjesto i obavljao poslove višeg stručnog saradnika-vođe smjene u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, kao i da je optuženi Mato Delić u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio raspoređen i obavljao poslove radnog mjesta saradnik- carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac počev od 06.02.2012. godine, što ukazuje sadržaj Ugovora o radu UIO BiH, broj: 01-34-2-54-44/12 od 02.02.2012. godine, dok iz sadržaja video snimaka pribavljenih primjenom posebnih istražnih radnji po naredbama Suda BiH, ali i drugih dokaza proizlazi da su upravo optuženi u inkriminisano vrijeme bili u zajedničkoj smjeni.

32. Saglasno sadržaju navedenih materijalnih dokaza o statusu optuženih i njihovoj uključenosti u radnje izvršenja krivičnog djela primanje poklona i drugih oblika koristi dana 23.02.2019. godine na carinskom referatu na GP Šamac, svjedočio je i svjedok Virsan Zolotić, koji je lično učestvovao u izvršenju krivičnopravnih radnji koje su predmet ovog optuženja, detaljno opisujući okolnosti koje su prethodili djelu, i to prethodnom dogovoru optuženog Obrada Radovanovića sa informatorom, činjenici da ga je o istom upoznao sam Obrad Radovanović, te da su o tome bili obaviješteni optuženi Zahid Delić i Mate Delić kao i o njihovom znanju šta im je činiti prilikom dolaska informanta na GP Šamac, zatim njihovoj uobičajenoj praksi propuštanja vršenja obaveznog carinskog nadzora nad robom koja se uvozi u BiH, a za koje propuštanje su tražili odnosno primali poklone u vidu novca kao i okolnostima koje su uslijedile poslije izvršenja konkretnog krivičnog djela, a koje je svjedočenje u odlučnim dijelovima konzistentno kako sa dokazima objektivne prirode, tako i iskazima prikrivenog istražioca „Dušana“, te policijskih službenika Bejte Halilovića i Mladena Pejića koji su postupali u akciji kodnog naziva „Brend“ koja je provođena tokom 2019. godine na okolnosti početnih saznanja preduzimanja nezakonitih radnji carinskih službenika na GP Šamac, a koje su prvobitno zaprimili od informanta.

33. U tom smislu, svjedok Virsan Zolotić je u svom iskazu jasno opisao kako je dana 23.02.2019. godine radio u smjeni u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac zajedno sa optuženim Obradom Radovanovićem, Zahidom Delićem, Matom Delićem i još trojicom kolega. Nakon preuzimanja smjene u 19,00 sati, radili su uobičajene poslove po protokolu, Obrad je naplatio CPD blok dok su on i Zahid imali TR prijavu da upute u CI Visoko. Otprilike pola sata nakon preuzimanja smjene, znači oko 19.30 sati, Obrad je otišao po večeru u Šamac, da bi mu nakon izvjesnog vremena, putem aplikacije viber, na njegov mobilni telefon Obrad poslao poruku da će na granični prelaz doći njegov prijatelj Žučo sa ženom i da ga propuste bez vršenja carinskog nadzora, na šta je on pristao. Po dolasku kombija žute boje na granični prelaz, izašao je iz svoje kancelarije i uputio se do carinske kućice u kojoj se u tom momentu nalazio optuženi Mato Delić koji je već bio zaustavio pomenuti kombi žute boje i započeo kontrolu istog. Po dolasku do carinske kućice Matu je upitao da li je to „onaj Obradov“ na šta mu je Mato odgovorio da jeste, da bi potom Mato pitao vozača kombija ima li spisak stvari te ga uputili da vozilo parkira sa desne strane kako bi izvršili pregled stvari. On i Mato su zajedno prišli vozilu, preuzeo je od Mate dokumentaciju, a nakon što je „Fanatikos“ otvorio zadnja vrata kombija, samo su letimično pogledali robu koja se nalazila na istom te, iako su vidjeli da se na istom nalazila polovna bijela tehnika koja je podlijegala provođenju postupka carinskog nadzora i naplata carinskih dažbina (kućanski aparati- perilice za suđe i veš, ugradbeni šporeti, ...), istu nisu detaljno pregledali niti su naplatili carinske dažbine. Svjedok je dalje naveo kako je, a

nakon što je vozač kombija otvorio zadnja vrata, sa mjesta suvozača izašao prikriveni istražilac kojeg je svjedok pitao je li on Obradov i kako su se on i Obrad dogovorili, na šta mu je prikriveni istražilac odgovorio da jeste i da su dogovorili novčani iznos od 150 eura. U tom trenutku, pored njega su stajali Mato Delić s njegove lijeve strane i Zahid Delić na par koraka sa njegove desne strane te su mogli vidjeti sve što se dešavalo i čuti njegov razgovor sa prikrivenim istražiocem. Nakon što mu je prikriveni istražilac rekao za svoj dogovor sa Obradom, ušli su u zgradu u kojoj se nalaze njihove službene prostorije a koja se nalazila u neposrednoj blizini parkiranog kombija gdje je od prikrivenog istražioca primio novčani iznos od 150 eura i to 3 novčanice u apoenima od po 50 Eura koje je stavio u džep, a potom je Fanatikosu i prikrivenom istražiocu rekao da se dalje snalaze sami. Po njihovom odlasku sa graničnog prelaza, on i kolege su nastavili raditi uobičajene poslove. Bilo mu je sumnjivo zašto se Obrad toliko dugo zadržao u Šamcu koji je bio udaljen svega 2 km od graničnog prelaza. Po povratku Obrada iz Šamca, sjeli su u prostoriju u kojoj inače gledaju TV i večeraju i nakon što su završili sa večerom, Obradu je rekao da je bio „onaj njegov“ i da je ostavio 150 eura a potom iz džepa izvadio 3 novčanice od po 50 E i predao ih Obradu. U tom trenutku, on i Obrad su bili sami u toj prostoriji. Ujutru, po završetku smjene, Obrad mu je dao novčani iznos od 20 Eura, nakon čega je otišao kući. Svjedok je ostao pri tvrdnji da je optuženim Mati Deliću i Zahidu Deliću bilo poznato da u konkretnom slučaju nije izvršen obavezan carinski nadzor nad robom i da je od prikrivenog istražioca primio 150 Eura za to propuštanje jer im je on to lično rekao prije nego što se Obrad vratio iz Šamca, s tim da mu nije poznato da li je Obrad od novčanog iznosa od 150 Eura, sem njemu, određene novčane iznose dao i Mati i Zahidu, ali u njegovom prisustvu sigurno nije.

34. Činjenice koje proizlaze iz iskaza svjedoka Virsana Zolotića su potvrđene sadržajem materijalnih, ali i subjektivnih dokaza što je Sud opredijelilo da istom pokloni vjeru. Tako navode ovog svjedoka u cijelosti potvrđuje i prikriveni istražilac "Dušan", kako u svom iskazu datom na glavnom pretresu tako i u svom pismenom izvještaju. Naime, prikriveni istražilac "Dušan" u svom iskazu potvrđuje da je tokom mjeseca februara 2019. godine, nije siguran, ali ostavlja mogućnost da je to bilo 23.02.2019. godine, postupao u ovom predmetu koji je nosio kodni naziv "Brend" po naredbi Suda BiH od 15.02.2019. godine za provođenje posebnih istražnih radnji korištenje prikrivenih istražilaca i korištenje informatora iz člana 116. stav 2. tačka e) ZKP BiH i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine iz člana 116. stav 2. tačka f) ZKP BiH o čemu je sačinio pismeni izvještaj. Prije toga, od strane operativnog tima Državne agencije za istrage i zaštitu BiH je bio upoznat da je prethodno Obrad Radovanović ponudio informatoru ove Agencije uvoz polovne bijele tehnike za 150 Eura preko graničnog prelaza Šamac, te da su navedene posebne istražne radnje primjenjivali upravo na graničnom prelazu Šamac prilikom uvoza polovne bijele tehniku preko tog prelaza kombi vozilom marke Mercedes, žute boje. Na granični prelaz Šamac su došli iz Slavenskog Broda, Republika Hrvatska, kombijem na kojem se nalazila polovna bijela tehnika- aparati za kućanstvo. Informator je vozio kombi, a on je bio na mjestu suvozača. Svjedok je potvrdio da je prije polaska iz Slavenskog Broda informator komunicirao sa Obradom putem telefona i da su imali informaciju da mogu doći na granični prelaz Šamac jer Obrad u 19,00 sati preuzima smjenu. Pojasnio je da se toga dobro sjeća jer su tražili mjesto gdje ima internet kako bi informator kontaktirao Obrada. Po dolasku na granični prelaz Šamac, prvo su prošli kontrolu granične policije a potom su upućeni na kućicu u kojoj su sjedili carinici. Nije mu poznato da li je kritične prilike Obrad bio na graničnom prelazu, on ga nije vidio. U kućici je bio carinik sa naočalama i frčkovom kosom koji ih je pitao šta prevoze, na šta mu je informator odgovorio da imaju dogovor sa Obradom, nakon čega je kućici prišao još

jedan ćelavi carinik i pitao ih “*Je li Žučino ili Obradovo?*” Jedan od te dvojice carinika, ne može se sjetiti koji tačno, rekao im je da parkiraju vozilo pored. Izašao je iz kombija. Pored kombija se nalazio još jedan carinik starije životne dobi koji je pušio cigaru. Dvojica carinika (carinik sa frčakvom kosom i ćelavi carinik) su prišli kombiju, rekli su informatoru da otvori vrata od kombija, što je informator i učinio, i samo su *pro forme* pogledali robu, nisu izvršili detaljan pregled robe koja se nalazila u kombiju. Onda ih je ćelavi carinik pitao kako su se dogovorili sa Obradom i informator je rekao 150 E. Nije carinik sa frčakvom kosom i naočalama tražio novac, ali mu je informator prethodno rekao da ima dogovor sa Obradom. Tom prilikom, kako je naveo svjedok, carinik starije životne dobi i carinik sa frčakvom kosom su bili u neposrednoj blizini i mogli su čuti sve što je govorio ćelavi carinik. Ćelavi carinik je tražio da se plati. Ušli su u prostoriju graničnog prelaza gdje je ćelavom cariniku, bez prisustva carinika sa frčakvom kosom i starijeg carinika, dao 150 E. Po izlasku iz prostorija, stariji gospodin je pitao nešto ćelavog carinika, ćelavi je rekao da je to to i da se dalje sami snalaze, nakon čega su on i informator napustili granični prelaz Šamac i udaljili se na sigurno mjesto. Potom je on prešao u službeno vozilo, a kombi sa polovnom bijelom tehnikom je od strane operativne podrške Agencije ispraćen do krajnje destinacije. Sve navedeno je zadokumentovao audio i video materijalom koji je predao službi za operativnu podršku koja je sačinila CD.

35. Iskaz svjedoka Dušana, u cjelosti je saglasan i sa *pismenim izvještajem* koji je ovaj svjedok sačinio u svojstvu prikrivenog istražioca na okolnosti provođenja posebnih istražnih radnji korištenje prikrivenih istražilaca i korištenje informatora iz člana 116. stav 2. tačka e) ZKP BiH i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine iz člana 116. stav 2. tačka f) ZKP BiH dana 23.02.2019. godine, a koje posebne istražne radnje su provođene po naredbama Suda BiH⁷ kao i audio i video snimcima koji su takođe uloženi u sudski spis kao dokaz.

36. Tako iz izvještaja prikrivenog istražioca “Dušana” broj: 16-04/2-04-1-511-57/18 od dana 24.02.2019. godine (dokaz T-4) poizlazi da je dana 23.02.2019. godine, prikriveni istražilac u Slavonskom Brodu, Republika Hrvatska, oko 20,30 sati zajedno sa informatorom “Fanatikos” došao do njegovog kombija koji je bio parkiran na bezinskoj pumpi “Apios” u blizini trgovačkog centra “Pevec”. Po dolasku do kombija, informator je otvorio vrata, prikriveni istražilac je pregledao i slikao tovar koji se nalazio u kombi vozilu, nakon čega su se uputili prema graničnom prelazu Šamac. Prije nego što su došli na granični prelaz Šamac, informator je putem mobilne aplikacije viber dogovorio i potvrdio sa Obradom Radovanovićem da može doći na carinu sa tehničkom robom koju uvozi u BiH kada je on u smjeni na graničnom prelazu Šamac, odnosno dana 23.02.2019. godine, od 19,00 sati. Istog dana, oko 22,00 sata, prikriveni istražilac i informator su stigli na granični prelaz Šamac te su, po prolasku kontrole od strane Granične policije, pristupili carinskoj kontroli. Tom prilikom, kombi vozilom kojim su prevozili polovnu tehničku robu je upravljao informator Fanatikos koji se obratio cariniku koji se nalazio u carinskoj kućici rekavši mu da je imao dogovor sa kolegom i da vozi neke polovne stvari, na šta je carinik upitao “*S kim, jesi se čuo s nekim, jel sa Obradom? Žučo, jel? Nemate ništa drugo?*” Nakon što je informtor potvrdno odgovorio, dodao je da u vozilu nema ništa sem navedenih stvari. U nastavku razgovora, do carinske kućice je došao drugi carinik, starosti oko 50 godina, srednjeg rasta, bez kose te pitao “*Jel Žučino? Kako si se ti sa Obradom dogovorio? Cjena?*” na šta mu je informator odgovorio “*Rekao je ono 150...*” Nakon toga, dobili su

⁷ Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 031704 19 Krm od 15.02.2019. godine

upute od navedenih carinika da pomjere vozilo. Nakon pomjeranja vozila na desnu stranu, vidjeli su još jednog carinika starosti od oko 60-65 godina koji je bio u blizini i pušio cigaru. Nakon što su parkirali kombi i izašli iz kombija, kombiju su prišla navedena 2 carinika od carinske kućice, osim opisanog carinika bez kose, i drugi carinik iz kućice, starosti oko 45 godina, srednjeg rasta, kovrdžave kose koji je nosio naočale. Tada je informator otvorio zadnja vrata kombija, nakon čega su navedena dva carinika vizuelno pogledala tehničku robu koja je bila u kombiju te su rekli da je sve u redu, dok je stariji carinik koji je tu stajao u blizini sve slušao i gledao. Tada je carinik bez kose zatražio novac, a prikriveni istražilac ga je pitao kako će mu dati na šta mu je carinik bez kose rekao da krene sa njim i uveo ga u carinske prostorije u neposrednoj blizini. Po ulasku na hodnik, prikriveni istražilac je iz džepa izvadio novčani iznos od 150 Eura, carinik je prebrojao novac, stavio u džep i rekao to je to, nakon čega su izašli iz prostorije i krenuli prema kombiju. Poslije predaje novca, isti carinik se prikrivenom istražiocu i informatoru obratio sa riječima da se dalje snalaze sami. U tom momentu, stariji carinik je tada nešto upitao čelavog carinika i isti mu je nešto odgovorio, što prikriveni istražilac nije čuo. Prikriveni istražilac je potom upitao *‘je li to to’* na šta mu je carinik bez kose odgovorio da je to to, a nakon čega su se uz pozdrav, kombi vozilom udaljili sa nevedene lokacije. U izvještaju je konstatovano i da je prilikom vršenja službene radnje, prikriveni istražitelj je kod sebe imao uređaje za audio i video snimanje.

37. U spis je uložen kao dokaz i CD broj 10 (audio i video zapis) koji je sastavni dio izvještaja prikrivenog istražioca.

38. Okolnosti postojanja prethodnog dogovora optuženog Obrada Radovanovića sa informatorom "Fanatikos" o uvozu polovne bijele tehnike preko graničnog prelaza Šamac bez vršenja obaveznog carinskog nadzora i naplate carinskih dažbina za novčani iznos od 150 Eura, te da je optuženi Mato Delić već bio upoznat sa tim dogovorom, pored iskaza svjedoka Virsana Zolotića i prikrivenog istražioca Dušana, nesporno potvrđuje i *sadržaj audio snimka brcj 5 (CD broj 10)* koji je prezentovan na glavnom pretresu od strane svjedoka Mladena Pejića a potom uložen u sudski spis.

39. Iz sadržaja ovog snimka, jasno i nedvosmisleno proizlazi da optuženi Mato Delić, nakon što informator i prikriveni istražilac "Dušan" dolaze sa kombi vozilom do kućice carinika u kojoj je on sjedio i saopštavaju mu da imaju dogovor sa njegovim kolegom Obradom, pita Fanatikosa je li on Žučo, a potom razgovaraju o polovnoj bijeloj tehnici koja se nalazi na vozilu, nakon čega se u komunikaciju uključuje osuđeni Virsan Zolotić.

" Dobro večer, polovne su stvari. Imali smo ovdje dogovor sa kolegom tvojim ne znam jesi li... Jesil ti Žučo, znači ti si taj? Da. Daj da vidim. Je li samo ove 4 stavke? Znači 4 ove, veš mašine 3, perilica suđa 8, sušilica 5. I to je sve što imate?: 100%, možemo sve istovariti ako nađete... dokle ideš? Tuzla. Jesi li se ti čuo sa nekim? Jesam. S Obradom, Žučo? ...E to je to, sve ok, to ćemo da riješimo..."

40. Iz sadržaja navedenog audio snimka, takođe nesporno proizlazi kako informator i prikriveni istražilac, nakon što od Mate Delića i Virsana Zolotića dobijaju instrukciju da pomjere vozilo, komentarišu da nema "onog" nesumnjivo misleći na optuženog Obrada Radovanovića. Takođe, audio snimak potvrđuje i kako prikriveni istražilac optuženom Matu Deliću i Virsanu Zolotiću govori da na kombi vozilu nema druge robe sem one koju je već prijavio Matu Deliću, a odmah potom Virsan Zolotić pita prikrivenog istražioca kako se on dogovorio sa Obradom a prikriveni istražilac mu odgovara da su dogovorili novčani iznos od 150 E, nakon čega prikriveni istražilac pita Zolotića gdje će mu predati novac, a Zolotić mu govori da uđu u službene prostorije gdje mu prikriveni istražilac predaje dogovoreni

novčani iznos, nakon čega, Zolotić prikrivenom istražiocu govori da je sve u redu i se dalje snalaze sami.

“Kako si se ti s Obradom dogovorio, cijena, nisi ništa dogovaro? Jesam. Reko je ono 150. Hajde, daj... Kako ću vam dati? Hajde ovamo. Hajd...”

41. Nakon što Virsan Zolotić i prikriveni istražilac ulaze u službene prostorije, na audio snimku se čuje kako optuženi Zahid Delić razgovara sa informatorom u vezi Obrada kojom prilikom informator saopštava Deliću da je Obrad trebao biti na ulazu, a Zahid Delić spominje neko teretno vozilo.

42. Uvidom u video snimak, a koji je neposredno prezentovan na glavnom pretresu od strane svjedoka Mladena Pejića, a potom uložen u sudski spis, Sud se nesumnjivo uvjerio da kritične prilike optuženi Mato Delić i Virsan Zolotić, a koje prikriveni istražilac označava kao carinika sa kovrdžavom kosom i naočalama (Mato Delić) i carinika bez kose (Virsan Zolotić), nisu izvršili carinski nadzor nad robom koju su uvezli informator i prikriveni istražilac iako su vidjeli da se na kombi vozilu nalazi više komada polovne bijele tehnike koja podliježe naplati carinskih dažbina već su samo letimično pogledali robu, nakon čega Virsan Zolotić pita prikrivenog istražioca kako se dogovorio sa Obradom Radovanovićem za cijenu. Nakon što im prikriveni istražilac saopštava dogovorenu cijenu od 150 Eura, Virsan Zolotić odlazi sa prikrivenim istražiocem u službene prostorije kako bi preuzeo novac dok optuženi Mato Delić ostaje kod kombija.

43. Takođe, sadržaj video snimka nesumnjivo potvrđuje da se sve ovo desilo u prisustvu optuženog Zahida Delića, a kojeg prikriveni istražilac označava osobom starije životne dobi koja je pušila cigaru (što potvrđuje i video snimak), koji se kritične prilike nalazio u nesporednoj blizini kombija tako da je bez sumnje vidio da optuženi Mato Delić i osuđeni Virsan Zolotić nisu izvršili obavezan carinski nadzor nad robom koja se nalazila na kombiju, ali i čuo komunikaciju između Virsana Zolotića i prikrivenog istražioca u vezi dogovora prikrivenog istražioca sa optuženim Obradom Radovanovićem u vezi dogovorene cijene kao i kada Virsan Zolotić poziva prikrivenog istražioca da za njim krene u službene prostorije kako bi mu predao dogovoreni novčani iznos.

44. Da se kritične prilike na teretnom motornom vozilu kojim je upravljao informator dok se prikriveni istražilac nalazio na mjestu suvozača nalazila polovna bijela tehnika i to: perilice rublja- 3 komada; sušilice rublja- 5 komada; perilice posuđa- 8 komada i električni šporeti ugradbeni- 4 komada, Sud je utvrdio uvidom u sadržaj zapisnika o uviđaju koji je sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, RK Tuzla, broj: 16-17-04-1-2186/19 od 24.02.2019. godine kao i fotodokumentaciju MUP Tuzlanskog kantona, Sektor kriminalističke policije, Tuzla broj: 08-05/3-8-04.6-1-3693/18 od 25.02.2019. godine.

45. Da je navedena roba podlijegala naplati carinskih dažbina te da vrijednost neplaćenih carinskih dažbina na robu koja se nalazila na kombi vozilu marke Mercedes Benz žute boje iznosi 104,52 KM, proizilazi iz zapisnika o procjeni vrijednosti robe RC Banja Luka, CI Banja Luka (dokaz T-17) koji je sačinila Komisija UIO za procjenu vrijednosti robe oduzete u krivičnom i prekršajnom postupku, zaplijenjene u upravnom postupku i ustupljene u korist BiH, na zahtjev Tužilaštva BiH.

46. Svjedoci Bejto Halilović i Mladen Pejić, zaposleni u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu BiH na poslovima istražilaca, u svojim iskazima na glavnom pretresu su potvrdili da su u konkretnom predmetu u okviru akcije kodnog naziva „Brend“ provodili istražne radnje

i ostvarili saradnju sa informatorom Agencije naziva Fanatikos koji im je prenio informaciju u vezi nezakonitih radnji službenika UIO BiH u Carinskom referatu na graničnom prelazu Šamac, odnosno da mu Obrad Radovanović nudi da, za određeni novčani iznos, preko graničnog prelaza Šamac uveze u BiH polovnu bijelu tehniku bez provođenja carinskog nadzora i plaćanja carinskih dažbina.

47. Tako je svjedok Bejto Halilović u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je kao vođa tima postupao u akciji kodnog naziva Brend koja je provedena 2019. godine na Carinskoj ispostavi Šamac, te da je početna saznanja u vezi nezakonitih radnji više službenika UIO na graničnom prelazu Šamac, zajedno sa kolegom Mladenom Pejićem, zaprimio je od informatora Agencije Fanatikosa sa kojim je saradivao i ranije, a čije informacije su se ispostavile tačnim. Tako je svjedok naveo da im je početkom 2019. godine ovaj informator saopštio da službenici UIO–carinici na graničnom prelazu Šamac vrše nezakonite radnje na način da traže novac od uvoznika polovne bijele tehnike u BiH kako im ne bi vršili carinsku kontrolu. Konkretno, informator Fanatikos im je prenio informaciju da mu je Obrad Radovanović ponudio da mu se javi kad bude uvezio bijelu tehniku i da mu je dao svoj broj telefona da ga nazove kad on bude u smjeni te da neće morati da plati carinske dažbine a da njemu da za to manje od 200 Eura. O ovoj informaciji su sačinili službenu zabilješku koja je dostavljena kontroloru informatora, nakon čega su se obratili Tužilaštvu BiH i otvorili predmet prema osumnjičenim a potom i zatražili provođenje posebnih istražnih radnji. Poznato mu je da su u u okviru akcije Brend, po naredbi Suda BiH, provedene posebne istražne radnje iz člana 116. stav 2.tačke tačke a), d), i e) i f) ZKP BiH, a poznati su mu i rezultati istih. Takođe mu je poznato da je dana 23.02.2019. godine izvršena posebna istražna radnja simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine iz člana 116. stav 2. tačka f) ZKP BiH od strane prikrivenog istražioca Dušana i to novčanicama SIPA-e koje su namijenjene za tu svrhu i koje su bile označene. Nakon toga, kombi vozilo kojim je uvezena polovna bijela tehnika preko graničnog prelaza Šamac ispraćen je do Tuzle gdje je izvršen uviđaj i popisana bijela tehnika koja se nalazila na istom.

48. Svjedok Mladen Pejić u svom iskazu takođe je potvrdio da je postupao u predmetu kodnog naziva Brend, a nakon zaprimanja informacije o nezakonitim radnjama carinika na graničnom prelazu Šamac od Fanatikosa, registrovanog informatora Agencije, o kojoj su on i Bejto Halilović sačinili službenu zabilješku. Nakon što su navedenu informaciju provjerili, započeli su sa provođenjem posebnih istražnih radnji. Svjedok je u sudnici prezentovao audio i video materijal sačinjen provođenjem posebnih istražnih radnji, a čiji sadržaj je Sud prethodno interpretirao.

49. Sud je iskazima svjedoka "Dušana", Bejte Halilovića i Mladena Pejića u cjelosti poklonio vjeru, nalazeći da su njihovi iskazi objektivni i tačni i da su svjedoci na objektivan i vjerodostojan način svjedočili o saznanjima do kojih su došli od registrovanog informatora Agencije "Fanatikosa", te provođenjem istražnih radnji u ovom predmetu u svojstvu ovlaštenih službenih lica. Konačno, potvrdu navoda ovih svjedoka, a posebno vjerodostojnost prvobitnih informacija informatora na okolnosti ustaljene prakse nezakonitog postupanja carinskih službenika na graničnom prelazu Šamac u smislu propuštanja vršenja carinskog nadzora robe uz primanje poklona u vidu manjih novčanih sredstava, sud nalazi u detaljnom svjedočenju svjedoka Virsana Zolotića datom na pretresu pred ovim vijećem, a koji iskaz je u cijelosti identičan iskazu datom u fazi istrage pred Tužilaštvom od 16.12.2019. godine. Tako je ovaj svjedok, na vrlo precizna pitanja tužioca dao jasne odgovore, potvrđujući da se u konkretnom slučaju nije radilo o jednoj radnji već više njih i to u inkriminisanom periodu. U tom smislu svjedok Zolotić potvrđuje

da se: u inkriminisanom periodu dešavalo da se na ovom graničnom prelazu putnici propuštaju bez carinskog nadzora u slučajevima i kada je bilo očigledno da je potrebno provesti carinski postupak, da je od tih putnika tražen i priman poklon u vidu novca, a radilo se o manjim novčanim iznosima, da su na taj prelaz dolazili u pravilu putnici s kombijima kojima su prevozili bijelu tehniku ili namještaj i da se radilo o robi komercijalnog karaktera koja je podlijevala carinjenju, naravno kada je vrijednost te robe to zahtijevala, da su to činili i on i ostali saoptuženi, da su taj primljeni novac skupljali na jednom mjestu, a da je blagajnik uvijek bio Obrad Radovanović, da su tim novcem plaćali večere ili nekada doručak, da bi preostali novac na kraju između sebe dijelili.

50. Navode svjedoka Virsana Zolotića, a posebno Bejte Halilovića i Mladena Pejića u vezi dobijenih saznanja od informatora Agencije u vezi nezakonitih radnji optuženih, potvrđuje i sadržaj službene zabilješke⁸ koju su na okolnost razgovora sa informatorom sačinili ovi svjedoci.

51. Tako je u navedenoj službenoj zabilješci konstatovano da je informator Agencije ovlaštenim službenim licima Agencije Bejti Haliloviću i Mladenu Pejiću prenio informaciju da mu je carinik na graničnom prelazu Šamac, Obrad Radovanović, dana 11.02.2019. godine, kada je sa kombi vozilom izlazio iz Bosne i Hercegovine na navedenom graničnom prelazu, ponudio da uveze polovnu bijelu tehniku kada on bude u smjeni i da mu neće vršiti carinski pregled vozila, odnosno cariniti robu u kombi vozilu. Za navedeno nečinjenje, zatražio je novčanu naknadu u iznosu od 150 Eura. Tom prilikom, Obrad Radovanović je informatoru rekao da koristi broj telefona ... te da ga kontaktira kada bude planirao ulaziti u BiH sa robom kako bi se dogovorili o tačnom vremenu kada informator treba da bude na graničnom prelazu, odnosno kada će Obrad raditi. Takođe, ovom prilikom, od informatora su dobijena saznanja da više službenika UIO Bosne i Hercegovine- carinika na graničnom prelazu Šamac, uzimaju novac od lica koja vrše uvoz roba u Bosnu i Hercegovinu teretnim motornim vozilima, bez carinskog pregleda, odnosno bez carinjenja robe.

52. Kod utvrđivanja činjenica da li je postojala grupa ljudi u smislu odredbe člana 1. stav 20. KZ BiH, te da li je postojao prethodni dogovor saoptuženih za izvršenjem konkretnog krivičnog događaja od 23.02.2019. godine, kao i da su optuženi kao pripadnici grupe ljudi na istovjetan način postupali i u drugim slučajevima na način da je svaki od njih u okviru svojih ovlaštenja davao doprinos u izvršenju krivičnih djela iz člana 217. stav 1. KZ BiH, Sud je pošao od iskaza svjedoka Virsana Zolotića (saoptuženi i neposredni učesnik u inkriminisanom događaju), koji je bez obzira na osporavanja odbrana saoptuženih da se radi o instruisanom i nevjerodostojnom svjedoku, tokom čitavog postupka, kako u fazi istrage tako i na pretresu, pa i na glavnom pretresu kada je bio neosnovano uskraćen da da svoj iskaz i na te okolnosti, ostao dosljedan i jasan kako se u konkretnom slučaju nije radilo o izolovanoj radnji, već da je to bila uobičajena praksa njihovog postupanja koja se ogledala u propuštanju vršenja carinskog nadzora putnika i robe, čak i kada je bilo očigledno da je to konkretna situacija i zahtijevala a sve s ciljem pribavljanja protivpravne imovinske koristi u vidu manjih iznosa novca koji je potom bio predmetom podjele između njih. U tom smislu, a kako je to naprijed opisano, svjedok je u iskazu opisao podjele novca koje bi uslijedile po okončanju njihove smjene, a da je ulogu blagajnika imao optuženi

⁸ Službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu BiH broj: I-16-17-04-1-51/18 od 11.02.2019. godine.

Obrad Radovanović, a novac koji bi tako pribavili bi u pravilu koristili za plaćanje večera ili doručaka dok bi ostataka koji bi preostao dijelili između sebe.

53. Dakle, ocjenom iskaza Virsana Zolotića, Sud cijeni da svjedok na vrlo detaljan način opisuje djelovanje ove grupe ljudi, njihovu pripadnost, činjenicu da svako ima svoja zaduženja, te da je postojao dogovoren plan, koji su onda članovi grupe provodili, pri čemu iz iskaza ovog svjedoka jasno proizilazi jasan doprinos u izvršenju krivičnih djela.

54. Pri ocjeni iskaza svjedoka Virsana Zolotića, Sud je prije svega imao u vidu da se radilo o svjedoku koji je u istom predmetu imao status optuženog koji je nakon zaključenog sporazuma o priznanju krivice oglašen krivim za istovjetne radnje, što je predstavljao i jedan od ključnih razloga osporavanja kredibilitnosti ovog svjedoka od strane odbrana sve trojice saoptuženih.

55. Iako je pri ocjeni iskaza svjedoka Sud vodio računa da se radi o svjedoku koji je zaključio sporazum o priznanju krivice, Sud istovremeno cijeni da zbog same te činjenice iskaz ovog svjedoka ne može biti *prima facie* odbačen, odnosno da se pitanje korištenja iskaza svjedoka koji su zaključili sporazum o priznanju krivice, odnosno dobili imunitet mora razmatrati na osnovu pojedinačnih okolnosti svakog konkretnog predmeta, te se radi o dokazu koji ima jednaku vrijednost kao i svi drugi dokazi i u odnosu na njega se ne primjenjuje pretpostavka pouzdanosti ili nepouzdanosti.

56. Na ovom stanovištu je i Ustavni sud BiH, koji je u svojoj praksi zauzimao stav po pitanju prihvatljivosti iskaza svjedoka koji su prethodno zaključili sporazum o priznanju krivice, pa je tako u predmetu M.Š. u paragrafu 37. zauzeo stav: "*Iako ovakvi svjedoci često mogu biti nepouzdana, to samo po sebi nije razlog da se iskazu takvog svjedoka ne pokloni vjera*". Pored navedenog u istoj odluci Ustavni sud BiH zauzima stav da: "*kada se osuđujuća presuda u najvećj mjeri zasniva na iskazu svjedoka koji je sa tužiocem sklopio sporazum o priznanju krivice, a sud ne daje logično i uvjerljivo obrazloženje za ocjenu kako tog, tako i drugih provedenih dokaza, već se ta ocjena doima proizvoljnom*", postoji kršenje prava na pravično suđenje, a kojim standardom se upravo rukovodilo ovo vijeće dovodeći iskaz pomenutog svjedoka u vezu sa drugim izvedenim dokazima zaključivši kako je isti podudaran njima, a što se posebno odnosi na sadržaje presretnutih razgovora, iskaze svjedoka policijskih službenika koji su vodili istragu u ovom predmetu, a koji iskazi su u cijelosti kompatibilni i konzistentni sa sadržajem iskaza prikrivenog istražioca i sadržajem izvještaja informanta „Fanatikosa“ čije početne informacije o sumnjama da se na GP Šamac dešavaju nezakonite radnje carinskih službenika su se u cijelosti pokazale kao tačne. Dakle, ovo vijeće, suprotno navodima odbrana, zaključuje, kako odluka o krivici optuženih nije zasnovana samo na iskazu ovog svjedoka, budući da je iskaz, za odbrane spornog svjedoka, doveden u vezu sa brojnim drugim provedenim materijalnim dokazima, iskazima svjedoka, te je ocjenom izvedenih dokaza, pojedinačno i uzetih svih zajedno, zaključilo da su optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić i Mato Delić izvršili krivična djela za koja su terećeni.

57. Pri odlučivanju, Sud je imao u vidu da je svjedok Virsan Zolotić, prema vlastitom kazivanju, učestvovao, odnosno imao određenu ulogu u realizaciji krivičnog djela primanje poklona i drugih oblika koristi, te je iscrpno kako u istrazi tako i na glavnom odnosno pretresu pred apelacionim vijećem detaljno svjedočio i odgovarao na sva postavljena pitanja, čime je pružio značajan činjenični materijal, koji je omogućio da se stekne jasna i cjelovita slika događaja o kojem je svjedočio. Osim toga, iskaz ovog svjedoka je u skladu sa dokazima objektivne prirode, što je u konačnici i opredijelilo Sud da mu pokloni vjeru pri

utvrđivanju pitanja da li je izvršeno krivično djelo dana 23.02.2019. godine, da li je postojala grupa ljudi u smislu odredbe člana 1. stav 20 KZ BiH, te na koji način je novac pribavljen ovom konkretnom radnjom, ali i u drugim slučajevima bio dijeljen između njih četvorice, odnosno za šta je i korišten (u pravilu za plaćanje hrane).

58. Pritom, Sud konstatuje da iz iskaza svjedoka Virsana Zolotića ne proizlazi da su optuženi Zahid Delić i Mato Delić dobili dio novca od iznosa od 150 eura koji je bio predmet simuliranog davanja potkupnine. Upravo je to predstavljao razlog više, osim ostalih razloga, da vijeće pokloni vjeru ovom svjedoku, na naprijed navedene okolnosti. Naime, prema ocjeni vijeća, pomenuti svjedok je iznio činjenice samo u okvirima svojih saznanja, ne tereteći optužene više od onoga što mu je bilo poznato. Da je to tako, proizlazi iz činjenice da ovaj svjedok ne spominje optuženog Zahida Delića kao osobu koja je aktivno učestvovala u izvršenju krivičnog djela primanje poklona i drugih oblika koristi, već svjedok iznošenje svog iskaza završava svjedočenjem na okolnosti optuženikovog pasivnog držanja koje se ogledalo kroz svjesno propuštanje vršenja nadzora nad radom ostalih pripadnika grupe ljudi, odnosno saoptuženim tj carinicima-saradnicima iako je bio svjestan da su carinici tj optuženi Mato Delić, pa i sam svjedok Virsan Zolotić svjesno propustili izvršiti nadzor nad konkretnim vozilom, a koji prethodni dogovor je bio rezultat ostavrene komunikacije optuženog Obrada Radovanovića sa informantom „Fanatikosom“, što je u saglasnosti sa sadržajem presretnutih razgovora, odnosno video snimaka iz kojih proizlazi jasno vidljivo držanje svih njih.

59. Takođe, tokom postupka branilac prvooptuženog je pokušao diskreditovati svjedoka Virsana Zolotića ukazujući na određene kontradiktornosti onoga što je govorio u istrazi u odnosu na ono što je iznosio tokom postupka, a koje navodne kontradiktornosti se tiču toga da u istrazi ne spominje okolnost da je određeni iznos protivpravne imovinske koristi primio od optuženog Obrada Radovanovića.

60. Cijeneći ove navode branioca, vijeće zaista primjećuje da iz sadržaja iskaza svjedoka Virsana Zolotića datog 26.02.2019. godine u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu ne proizlazi ta okolnost, međutim sama ta činjeica ne može dovesti u pitanje njegovu dosljednost koju je ovaj svjedok iskazao tokom cijelog postupka. Naime, ako se detaljno uporede njegovi iskazi dati na odlučne okolnosti vijeće, izuzev te činjenice, na nalazi bilo kakvu kontradiktornost na odlučne činjenice. Šta više, prema stavu ovoga vijeća i ta okolnost se ne može okarakterisati bitnom, s obzirom da je ona evidentno rezultat momenta njenog uzimanja(početna faza), ali i obima i načina njegovog saslušanja u kom smislu je svjedok i dao jasno obrazloženje, koje je vijeće u potpunosti prihvatilo kao razložno. Naime, svjedok je, pojašnjavajući kako je došlo do ove razlike u iskazima uvjerljivo pojasnio da ga prilikom prvog ispitivanja u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu niko od ovlaštenih službenih lica nije ni pitao šta se dalje desilo sa novcem nakon što ga je predao Obradu, a što potvrđuje i sadržaj ovog Zapisnika o ispitivanju osumnjičenog Virsana Zolotića, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019. godine. Dakle, vijeće je ovakvo pojašnjenje svjedoka prihvatilo kao uvjerljivo i razložno, nalazeći da u konkretnom slučaju suštinski i nema razlike u iskazima ovog svjedoka, budući da svjedok Zolotić ni prilikom prvog ispitivanja nije negirao da je od optuženog Radovanovića primio određeni novčani iznos nego nije pitan na te okolnosti, zbog čega se i ne može govoriti da je svjedok u pogledu ove činjenice drugačije govorio u istrazi u odnosu na glavni pretres, odnosno pretres.

61. Kao razlog više za prihvatanje iskaza svjedoka Virsana Zolotića vijeće nalazi i u samom iskazu optuženog Obrada Radovanovića datom prilikom ispitivanja u Državnoj

agenciji za istrage i zaštitu i u Tužilaštvu BiH koji nije negirao da je stupio u kontakt sa licem za koje će se ispostaviti da je informator Agencije i da je sa istim razgovarao u vezi uvoza polovne bijele tehnike preko Graničnog prelaza Šamac kada on bude u smjeni, te da je istom dao broj svog privatnog mobilnog telefona.

90. Istina, optuženi Obrad Radovanović je na glavnom pretresu, u svom iskazu koji je dao u svojstvu svjedoka, negirao svoje učešće u izvršenju krivičnih djela na način kako je to opisano u optužnici, negirajući svoj dogovor sa informatorom Agencije te zahtijevanje i primanje novčanog iznosa od 150,00 E za neprovođenje službene radnje carinskog nadzora i naplate carinskih dažbina nad robom koju je uvezio informator, kao i svoju povezanost sa ostalim optuženim i osuđenim Virsanom Zolotićem radi realizacije dogovorenog, tvrdeći da je svoj posao carinika uvijek obavljao samo u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima. Tako je svjedok Radovanović naveo da se ne sjeća da je u februaru mjesecu 2019. godine uopšte razgovarao sa licem u vezi uvoza robe bez kontrole, a iako jeste, tvrdi da je njegov razgovor bio u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima jer se vrlo često dešavalo da su mu se stranke obraćale sa pitanjima u vezi uvoza robe. Moguće da je to bio prikriiveni istražilac i da je s njim razgovarao, ali mu je mogao reći samo šta ima pravo da uveze i koliko to košta, bez plaćanja dadžbina, odnosno šta fizičko lice može unijeti u BiH za potrebe domaćinstva. Svjedok je naveo da se dešavalo da su stranke od njega tražile broj telefona radi dodatnih pitanja i konsultacija i da im je ponekad davao svoj broj telefona. Ostavlja mogućnost da je razgovarao sa prikriivenim istražiocem u vezi uvoza polovne bijele tehnike, kao i mogućnost da je istom dao svoj broj telefona. U vezi događaja od 23.02.2019. godine, svjedok Radovanović naveo je da je radio u noćnoj smjeni na graničnom prelazu Šamac sa Matom Delić, Zahidom Delićem, Virsnom Zolotićem, Jakubom Tomaševićem i Ivicom Kopicem. Smjena im je započela u 19,00 sati, a završila u 7,00 ujutru. Po dolasku u smjenu, šef smjene pravi raspored. Imaju 5 traka i ljudi se smjenjuju svaka 2 sata na tim trakama kako bi sve strake bile pokrivenne. Šef smjene je tog dana bio Zahid Delić i on je tog dana napravio raspored. Ne sjeća se šta je on lično tog dana radio. Sjeća se da je te večeri otišao u grad po večeru. Inače je bio zadužen za nabavku hrane jer je drugim kolegama iz smjene bilo mrsko da idu u grad. Sjeća se da je te večeri u Šamac po večeru otišao oko 19,30 sati i da je ostao do 23,00 sata na piću. Zolotiću je kritične večeri samo javio da će biti večera za 15 min i to porukom na viber. Nije mu napisao da će doći Žučo. Po dolasku iz grada, nije mu se obraćao Zolotić u vezi posla niti mu je govorio o kontrolama koje su se desile u njegovom odsustvu. Nije mu niko spominjao kontrolu vozila u kojem je bio izvjesni Žučo. Nisu uopšte ni pričali o poslu kada se vratio iz grada. Brzo su večerali i otišli na svoja radna mjesta. Nije mu se Zolotić obraćao ni tokom noći, a vidio ga je tek ujutru kada inače završavaju sa smjenom i odlaze svojim kućama. Nije mu Zolotić nikada dao nikakve novce niti je on Zolotiću niti mu je pričao o bilo kakvom novcu.

91. Tokom unakrsnog ispitivanja, tužilac je svjedoku predočio dijelove iskaza koji je svjedok dao u svojstvu osumnjičenog prilikom ispitivanja u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu dana 26.02.2019. godine⁹ i u Tužilaštvu BiH dana 27.02.2019. godine¹⁰, a čiji je autentičnost svjedok potvrdio nakon predočavanja. Tako je tužilac svjedoku predočio dijelove iskaza iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog od dana 27.02.2019. godine koji glase:

⁹ Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019. godine

¹⁰ Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, broj: T20 0 KTK 0017080 19 od 27.02.2018. godine

„.... Koliko se sjećam u tom vozilu sa kojim je ovo lice došlo, nalazila se jedna ženska osoba koja se meni smješkala te sam ja na kraju i pristao da mu dam svj. broj mobilnog koji sam koristio i to Pored navedenog, ja sam tu osobu ispitivao gdje je on prije tu robu uvezio a on mi je rekao da je uvezio robu na GP Gradiška i plaćao 150,00 Eura i on je otišao. Poslije toga ja tu osobu nikad nisam vidio.

„Takođe želim da izjavim da sam u periodu korištenja pauze dobio poruku putem aplikacije Viber od gore spomenute meni nepoznate muške osobe kojom me je on obavještavao da dolazi između 19.00 i 21.00 sat. Ne znam jesam li mu odgovorio, moguće da sam napisao samo OK“

92. Kao i dio iskaza iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog od 26.2.2019. godine koji glasi:

„Nisam se ništa dogovarao sa navedenim licem ali on me je pitao kada radim i ja sam mu rekao kada“

93. Pojašnjavajući navedene razlike u iskazima prilikom ispitivanja u istrazi i prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, svjedok Radovanović je uglavnom odgovarao sa „ne znam“ i „ne sjećam se“, ne dajući bilo kakvo uvjerljivo i razložno objašnjenje iz kojih razloga je u istrazi različito govorio o ovim činjenicama.

94. Stoga je sud iskazima koji je optuženi Radovanović dao u istrazi u dijelovima u kojima su isti prezentovani na glavnom pretresu poklonio vjeru, smatrajući da su ovi iskazi objektivni i tačni, dok je iskaz koji je optuženi dao u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu neobjektivan i nepouzdan te dat u namjeri da optuženi olakša svoj procesnopravni položaj i umanjí odnosno isključi krivicu za krivičnopravne radnje koje su mu stavljene na teret. Takođe, Sud iskazu koji je optuženi dao u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu nije mogao pokloniti vjeru i iz razloga što isti nije potkrepljen niti jednim drugim izvedenim dokazom, već je upravo suprotan svim drugim dokazima, odnosno što nema uporište u drugim dokazima koje je sud prihvatio kao relevantne, a to su naprijed elaborirani dokazi optužbe. Dakle, Sud jedino može iz ovog izvući zaključak da je svjedok Radovanović, sada kada je nakon izvršenja djela proteklo izvjesno vrijeme, odlučio reterirati u pogledu određenih okolnosti s ciljem vlastitog ekskulpiranja, ali što sve u konačnici nije odlučujuće za ocjenu iskaza ovog svjedoka, obzirom da je svjedok u fazi istrage iznio određene podatke (imao kontakte sa osobom za koju će se kasnije uspostaviti da se radi o informant, razgovarali na temu uvoza polovne bijele tehnike kada on bude u smjeni, te da je on lično dao telefonski broj informantu) koje je istina sa zadržkom potvrdio i na glavnom pretresu, a koji se jasno mogu dovesti u vezu sa drugim dokazima i na osnovu kojih se može izvući jasan zaključak o postojanju relevantnih činjenica.

95. Dakle, cijeneći sve gore navedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, Sud je sa sigurnošću utvrdio da su optuženi Obrad Radovanović, Zahid Delić i Mato Delić svojim radnjama opisanim u činjeničnom dijelu izreke presude, ostvarili sva bitna obilježja bića krivičnih djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. i Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog Zakona BiH, a sve u vezi sa članom 29. i 53. istog Zakona. Kako to nesporno proizlazi iz izvedenih dokaza optuženi Obrad Radovanović je *ponudio* informatoru Državne agencije za istrage i zaštitu "Fanatikos" da uveze polovnu bijelu tehniku u BiH iz Republike Hrvatske preko graničnog prelaza Šamac, bez provođenja postupka carinskog nadzora nad robom i naplate carinskih dažbina i za to *zatražio i primio poklon* u vidu novca u iznosu od 150 Eura od

kojeg iznosa je 100 Eura zadržao za sebe, dok je optuženi Mato Delić, zajedno sa sada osuđenim Virsanom Zolotićem, znajući za takav prethodni dogovor optuženog Obrada Radovanovića sa Fanatikosom i u dogovoru sa optuženim Radovanovićem, dana 23.2.2019. godine, u prisustvu optuženog Zahida Delića, svjesno i voljno *propustio* teretno motorno vozilo marke Mercedes Benz žute boje bez provođenja postupka carinskog nadzora nad robom i naplate carinskih dažbina, iako je znao i vidio da se na njemu nalazi polovna bijela tehnika koja podliježe provođenju carinskog nadzora i naplati carinskih dažbina, te znajući da će prikriveni istražilac za to propuštanje dati novčani iznos od 150 E koliko je i dogovorio sa Obradom Radovanovićem te zajedno sa osuđenim Virsanom Zolotićem primio dogovoreni poklon u vidu novca u iznosu od 150 E za optuženog Radovanovića, dok je optuženi Zahid Delić kao vođa smjene i njihov neposredni pretpostavljeni, iako je znao i vidio da optuženi Delić i osuđeni Zolotić nisu izvršili carinski nadzor nad robom niti naplatili carinske dažbine te da su za to propuštanje primili poklon u vidu novca u iznosu od 150 Eura, *propustio izvršiti dužni nadzor* nad pravilnošću njihovog rada.

96. Biće krivičnog djela Primanje poklona ili drugih oblika koristi ostvareno je u potpunosti obzirom da zahtijevanje ili primanje poklona ili kakve druge koristi za sebe ili drugo lice treba da je povezano sa službenom radnjom službenog ili odgovornog lica, odnosno neophodno je da se time službeno lice obavezuje da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši ili ne izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo, odnosno koju bi moralo izvršiti. Ovdje učinilac za nagradu nezakonito postupa. Izvršilac djela u svim oblicima može biti samo službeno ili odgovorno lice u institucijama BiH, a koje svojstvo su optuženi nesporno imali u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

97. Pri tome, za Sud nije od odlučnog značaja činjenica što novčani iznos od 100 Eura, koji je optuženi Obrad Radovanović prema izvedenim dokazima zadržao za sebe od ukupnog iznosa od 150 Eura, a koji su na ime poklona za njega primili optuženi Mato Delić i sada osuđeni Virsan Zolotić i koji mu je predao sada osuđeni Virsan Zolotić za neizvršene službene radnje koje su morali izvršiti, nije pronađen prilikom pretresa kod optuženog Radovanovića iako su prema izvedenim dokazima ove novčanice bile obilježene. Ovo posebno iz razloga što je od momenta kada je Virsan Zolotić navedeni novčani iznos predao optuženom Obradu Radovanoviću (dana 23.02.2019. godine) pa do momenta kada je vršen pretres optuženog, putničkog motornog vozila koje koristi i njegove porodične kuće (dana 26.02.2019. godine) protekao vremenski period od 3 dana u kojem vremenskom periodu je optuženi sasvim sigurno navedenim novčanim iznosom raspolagao.

98. Takođe, za Sud nije od odlučnog značaja ni činjenica što nije dokazano da su optuženi Mato Delić i Zahid Delić od navedenog novčanog iznosa dobili "*svcj dio*" a koju činjenicu su potencirale odbrane ovih optuženih, budući da se krivično djelo Primanje poklona i drugih oblika koristi smatra izvršenim i primanjem poklona ili drugih oblika koristi ne samo za sebe, već i za drugoga, a što je u konkretnom slučaju nesporno utvrđeno. Optuženi Mato Delić je nesumnjivo znao da je optuženi Obrad Radovanović sa prikrivenim istražiocem dogovorio novčani iznos od 150 Eura kako ne bi bio izvršen carinski nadzor nad robom i naplaćene carinske dažbine i upravo iz tog razloga je i propustio izvršiti carinski nadzor iako je bio dužan to učiniti jer je vidio da se na kombi vozilu nalazi roba koja podliježe carinskom nadzoru i na koju se plaćaju carinske dažbine. Takođe je vidio kada prikriveni istražilac i Virsan Zolotić odlaze u službene prostorije kako bi Virsan Zolotić primio od prikrivenog istražioca dogovoreni novčani iznos. Činjenica što optuženi Mato

Delić nije lično primio navedeni novčani iznos i nije fizički ušao u prostoriju sa prikrivenim istražiocem i Virsanom Zolotićem ne dovodi u sumnju zaključak da je optuženi dijelio istu namjeru kao i osuđeni Virsan Zolotić da za optuženog Obrada Radovanovića prime dogovoreni novčani iznos kao poklon za neizvršavanje službene radnje koju su morali izvršiti. Isto se odnosi i na optuženog Zahida Delića za kojeg je takođe na osnovu izvedenih dokaza nesporno utvrđeno da je sve ovo vidio i čuo, što takođe potvrđuje zaključak da je i ovaj optuženi dijelio istu namjeru kao i optuženi Mato Delić i sada osuđeni Virsan Zolotić.

99. Takođe, navodi odbrana koji su isticani tokom cijelog postupka- da se visina navodno stečene imovinske koristi ne može dovesti u korelaciju sa rizikom gubitka posla, a što sve ukazuje na zaključak da je neracionalno preduzimati takve radnje za takve simbolične iznose, vijeće je prihvatilo u smislu da se radi o relativno malom iznosu, jer to proizlazi iz iskaza svjedoka Virsana Zolotića, koji je sud prihvatio, ali ta činjenica, ne dovodi u pitanje snagu dokaza optužbe, odnosno ista nije mogla isključiti odgovornost optuženih za ovo krivično djelo budući da je iznos predatog novca bio stav potkupnine na koju je „samo pristao“ informator, a sve s ciljem dokazivanja nezakonitog postupanja optuženih. Konačno, u konkretnom slučaju radilo se o kategorisanom graničnom prelazu na koji su u pravilu dolazili putnici sa komercijalnom robom manje vrijednosti, a što je sljedstveno tome i iziskivalo i manje iznose poklona koje su optuženi zahtijevali a potom i primali od putnika, propuštajući izvršiti carinske preglede istih.

100. Ovakvo činjenično utvrđenje Suda, nisu mogli dovesti u sumnju ni iskazi svjedoka odbrane i to svjedoka odbrane prvooptuženog Gospe Cvijanović, vođe carinskog referata na graničnom prelazu Šamac koja je svjedočila na okolnosti organizacije rada graničnog prelaza Šamac, sadržaja zadataka carinika po radnim mjestima i kontrole rada carinika, kao ni svjedoka odbrane drugooptuženog Ilije Maroševića, Ivica Kopića i Jakuba Tomaševića, carinika koji su kritične večeri radili zajedno u smjeni sa optuženim, budući da navedeni svjedoci nemaju nikakva neposredna saznanja o događaju od dana 23.02.2019. godine.

101. Po ocjeni ovog vijeća, to što pomenuti carinici (na čijim iskazima odbrane insistiraju) ne znaju ništa konkretno o nezakonitim aktivnostima optuženih, odnosno da su isti po njihovom mišljenju kritičnog dana preduzimali uobičajene poslove u okviru svojih ovlaštenja, ne daje osnova za zaključak da se ono o čemu se govorili svjedoci Virsan Zolotić, prikiveni istražilac „Dušan“, policijski službenici koji su preduzimali istražne radnje kroz upotrebu informatora na glavnom pretresu a što su potvrdili i naprijed navedeni materijalni dokazi, nije zaista i dogodilo.

102. Budući da odbrane optuženih pitanje kome vjerovati a kome ne, postavljaju tako da između svjedoka carinika, na jednoj strani i svjedoka Zolotića i prikrivenog istražioca, na drugoj strani, neko mora lagati a neko govoriti istinu i da se sud mora opredjeliti za jedne od njih, valja istaći da u konkretnom slučaju, time što prihvata iskaze Zolotića, prikrivenog istražioca, ali i drugih svjedoka optužbe, odnosno materijalne dokaze smatra pouzdanim sud ne zaključuje da svjedoci odbrane-carinici ne govore istinu. Naprotiv, sud i njima vjeruje, ali u pogledu onoga što su oni stvarno znali, dok je sud, činjenice koje njima nisu poznate, a koje su prezentovane, utvrdio na osnovu ostalih dokaza, posebno iskaza već pomenutih svjedoka koji su imali saznanja o tim činjenicama, kao i na osnovu drugih provedenih dokaza.

103. Po ocjeni vijeća, u suštini se i ne radi o situaciji u kojoj iskazi jednih svjedoka isključuju druge. Naprotiv svi oni govore u granicama svojih spoznaja. Dakle, po mišljenju ovog vijeća, i nema suštinske nesaglasnosti između njihovih iskaza, a to što oni nemaju informacije o onome o čemu govore pogotovo svjedok Zolotić, ne znači automatski da tih aktivnosti nije ni bilo, kakav zaključak je odbrana pokušavala nametnuti.

104. Sud cijeni da su optuženi u vrijeme izvršenja krivičnih djela bili uračunljivi jer nisu postojale okolnosti koje bi dovele u sumnju ovakav zaključak Suda, što znači da su optuženi u vrijeme izvršenja krivičnih djela bili sposobni za rasuđivanje i bili su u mogućnosti da shvate i razumiju značaj svojih radnji, kao i da su bili potpuno sposobni da donose odluke i da shvate njihov značaj te da upravljaju svojim postupcima. Što se tiče vinosti, Sud nalazi da su optuženi krivična djela počinili sa direktnim umišljajem jer su u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili svjesni svih zakonskih obilježja ovih krivičnih djela i htjeli njihovo izvršenje. Optuženi su nesporno duži vremenski period zaposleni u UIO BiH na radnim mjestima carinika tako da su bez sumnje bili upoznati sa postupkom carinjenja robe na graničnim prelazima kao i činjenicom koja roba podliježe naplati carinskih dažbina, te propisima kojima je ovaj postupak regulisan. Dakle, kod optuženih je postojala svijest o izvršenim krivičnim djelima, kao i volja za izvršenjem tih krivičnih djela iz čega se izvodi zaključak da su optuženi u izvršenju krivičnih djela postupali sa direktnim umišljajem. Na osnovu prethodno utvrđenih činjenica, Sud nalazi da su se optuženi svjesno i voljno povezali radi izvršenja krivičnog djela Primanje poklona i drugih oblika koristi i postali pripadnici grupe, te su tako svjesnim i voljnim zahtijevanjem i primanjem poklona za sebe da ne izvrše službenu radnju (optuženi Radovanović) te propuštanjem obavljanja službene radnje i primanjem poklona za drugoga (optuženi Mato Delić) odnosno svjesnim i voljnim propuštanjem nadzora nad pravilnošću rada carinika Mate Delića i Virsana Zolotića te odobravanjem njihovih nezakonitih radnji (optuženi Zahid Delić), dali svoj udio i na odlučujući način doprinijeli izvršenju krivičnog djela Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH. Iz sadržaja radnji optuženih proizlazi da su iste rezultat povezanosti i zajedničkog djelovanja i učešća optuženih u izvršenju predmetnog krivičnog djela. Stoga, Sud nije mogao prihvatiti tezu odbrane optuženog Mate Delića da se optuženi samo našao *“u pogrešno vrijeme na pogrešnom mjestu”* i to zahvaljujući sistemu rotacije carinika na trakama svaka 2 sata, budući da iz izvedenih dokaza, a kako je to već obrazloženo, nesporno proizilazi svijest i volja optuženog Mate Delića da zajedno sa drugim optuženim izvrši krivično djelo. Pri tome, za Sud nije sporno da su se optuženi, kao i ostali carinici koji su kritične večeri sa njima radili zajedno u smjeni, po sistemu rotacije, smjenjivali na trakama za ulaz i izlaz putničkih i teretnih motornih vozila svaka 2 sata, a što su potvrdili uglavnom svi saslušani svjedoci. Međutim, izvedeni dokazi sa sigurnošću potvrđuju postojanje prethodnog dogovora i međusobnu povezanost radnji optuženih u izvršenju krivičnog djela, kao i povezanost radnji optuženih sa radnjama sada osuđenog Virsana Zolotića koje su predstavljale jedinstvenu cjelinu i bez kojih krivično djelo ne bi moglo biti počinjeno.

105. Iz svega navedenog, Sud nalazi da su se u radnjama optuženih stekla sva bitna obilježja krivičnih djela udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, sve u vezi članom 29. i 53. istog Zakona.

106. Dakle, Sud je, ocjenom provedenih dokaza, zaključio da su optuženi postali pripadnici grupe ljudi, te u tim svojstvima učinili krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine a za koje organiziranje ili udruživanje radi učinjenja pojedinog krivičnog djela

nije propisana teža kazna - krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi, na način opisan u činjenično dijelu izreke optužnice.

107. Konačno, Sud napominje da je izvršio intervenciju u izreci presude u odnosu na činjenični opis precizirane optužnice, a u skladu sa rezultatima dokaznog postupka. Naime, kako iz izvedenih dokaza vijeće nije moglo zaključiti da je optuženi Mato Delić zajedno sa osuđenim Virsanom Zolotićem od prikrivenog istražioca Dušana zahtijevao poklon u vidu novca, već samo da je poklon u vidu novca u iznosu od 150,00 Eura zajedno sa Virsanom Zolotićem primio od prikrivenog istražioca za optuženog Obrada Radovanovića kako ne bi izvršili carinski nadzor koji su bili obavezni izvršiti, Sud je u činjeničnom dijelu izreke presude izostavio riječ "zatražili". Stav Suda je da se ovakvom intervencijom u činjeničnu gradju ne dira u objektivni identitet optužbe i presude i ne čini bitna povreda krivičnog postupka i da se radi o dozvoljenoj intervenciji Suda kojom se, u skladu sa izvedenim dokazima, preciziraju krivičnopravne radnje optuženog Mate Delića. Pored toga, Sud cijeni da ovakva intervencija ide u prilog, a ne na štetu optuženom Mati Deliću, budući da se istom smanjuje kriminalna količina koja mu je optužnicom stavljena na teret.

Odluka o kaznama

108. Za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. Krivični zakon propisuje novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine. Za krivično djelo Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivični zakon propisuje kaznu zatvora u trajanju od jedne do deset godina.

109. Cijeneći prvenstveno zakom propisane okvire kažnjavanja za navedena krivična djela, ali i sve okolnosti konkretnog slučaja, a posebno težinu krivičnih djela za koje su optuženi oglašeni krivim, stepen krivice optuženih, njihove ličnosti, raniji život i ponašanje nakon učinjenog krivičnog djela, a posebno doprinos optuženih u izvršenju krivičnog djela, kao i sve druge okolnosti pod kojima su krivična djela učinjena i koje mogu uticati da kazne budu veće ili manje, Sud je optuženim izrekao kazne zatvora i novčane kazne kao u izreci presude.

110. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog Obrada Radovanovića, Sud je cijenio lične i porodične prilike optuženog koje se ogledaju u tome da je optuženi porodičan čovjek, oženjen i otac jednog djeteta. Takođe, kao jednu od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog, a koja se odnosi na njegov raniji život, Sud je cijenio i činjenicu da optuženi do sada nije osuđivan, što upućuje na zaključak da optuženi nije sklon činjenju krivičnih djela. Otežavajućih okolnosti na strani optuženog Sud nije našao. Prilikom odmjeravanja kazni optuženom Obradu Radovanoviću, Sud je cijenio i doprinos optuženog izvršenju krivičnog djela, nalazeći da je njegov doprinos u konkretnom slučaju znatno veći u odnosu na doprinos optuženih Zahida Delića i Mate Delića budući da je, prema izvedenim dokazima, upravo optuženi sa informatorom dogovorio izvršenje krivičnog djela i da je inicijativa za izvršenje krivičnog djela potekla od ovog optuženog.

109. Sud je optuženom Obradu Radovanoviću, za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH utvrdio novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM, a za krivično djelo Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te je primjenom odredbi o sticaju iz člana 53. stav 3. KZ BiH, optuženog Obrada Radovanovića osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i novčanu kaznu u iznosu od 5.000,00 KM.

110. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog Zahida Delića, Sud je cijenio činjenicu da je optuženi osoba starije životne dobi, da je porodičan čovjek, oženjen i otac dvoje djece, te da ranije nije osuđivan, što takođe upućuje na zaključak da optuženi nije osoba sklona vršenju krivičnih djela. Kao olakšavajuću, Sud je cijenio i činjenicu da je optuženi stupio u penziju i da ovaj optuženi neće imati priliku da obavlja ovu ili sličnu djelatnost, a samim tim, ni činiti krivična djela protiv službene dužnosti, a koja okolnost je cijinjena kao posebno olakšavajuća, što je za posljedicu imalo i njegovog blaže kažnjavanje, odnosno izricanje kazne ispod zakonskog minimuma. Otežavajućih okolnosti, Sud na strani optuženog Zahida Delića nije našao. Sud cijeni da je doprinos optuženog Zahida Delića takođe od većeg značaja u izvršenju krivičnog djela posebno kada je u pitanju optuženi Mate Delić, budući da je optuženi Zahid Delić u vrijeme izvršenja krivičnog djela ipak obavljao dužnost vođe smjene i da je bio dužan da se stara o pravilnosti rada ostalih carinika u smjeni. Okolnost koja je doprinela izricanju ovakve visine kazni jeste samo u tome što je ovaj optuženi ostvario uslove i otišao u penziju i time objektivno onemogućen za činjenjem ovakvih i sličnih krivičnih djela.

111. Sud je optuženom Zahidu Deliću, za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH utvrdio novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 KM, a za krivično djelo Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci te je primjenom odredbi o sticaju iz člana 53. stav 3. KZ BiH, optuženog Zahida Delića osudio na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 3.000,00 KM.

112. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog Mate Delića, Sud je takođe cijenio okolnosti da je porodičan čovjek, oženjen i otac dvoje djece, da ranije nije osuđivan, dok otežavajućih okolnosti na strani ovog optuženog Sud nije našao. Osim navedenih olakšavajućih okolnosti, Sud je s posebnom pažnjom cjenio okolnost da je ovaj optuženi u izvršenju krivičnog djela dao znatno *marji doprinos* za razliku od ostalih optuženih. Ova okolnost, cjenjena je kao *posebno olakšavajuća okolnost*, koja je i imala za posljedicu blaže kažnjavanje ovog optuženog. Prema ocjeni Suda, svi ostali optuženi u ostvarenju posljedica krivičnog djela imali su znatno važnije i aktivnije uloge od njega i svi oni dali su veći doprinos u njegovom izvršenju i ostvarenju posljedica počinjenog krivičnog djela. Kako je to utvrđeno, optuženi se jeste usaglasio sa ostalim izvršiocima u izvršenju krivičnog djela u pravcu da se vozilo sa polovnom robom propusti bez carinskog nadzora iako je to bila i njegova obaveza, u čemu nema dileme. Dok optuženi Radovanović vrši pripreme i dogovara izvršenje krivičnog djela, optuženi Zolotić preuzima na sebe sve aktivnosti u vezi daljih radnji kako bi se vozilo sa robom propustilo bez preduzimanja carinskog nadzora, a koju je trebalo i moralo podvesti pod carinski nadzor, preuzima novac na ime optuženog Radovanovića i na kraju taj novac predaje optuženom Radovanoviću. Za sve to vrijeme *optuženi Delić Zahid* kao vođa smjene i njihov neposredni pretpostavljeni, čija je obaveza da *rukovodi radom smjene i da se stara o pravilnosti rada zaposlenih u smjeni u pogledu primjene propisa, a u slučaju da postcje elementi carinskog prekršaja preduzima odgovarajuće mjere; po potrebi vrši pregled robe*

u postupku carinjerja. Međutim, iako je znao i vidio da optuženi Delić i osuđeni Zolotić nisu izvršili carinski nadzor nad robom niti naplatili carinske dažbine te da su za to propuštanje primili poklon u vidu novca u iznosu od 150 Eura, *propustio je izvršiti dužni nadzor* nad zakonitošću i pravilnošću njihovog rada. Optuženi Delić Mato *propustio je* teretno motorno vozilo bez provođenja postupka carinskog nadzora nad robom i naplate carinskih dažbina iako je kao ovlašćeno lice zatečen na mjestu gdje se to radi i obavezan da to uradi, a nesporno je da je vidio da se na vozilu nalazi roba koja podliježe provođenju carinskog nadzora i naplati carinskih dažbina, znajući da će se za to propuštanje dati novčani iznos od 150 Eura. Dakle, i ovaj optuženi doprinio je izvršenju krivičnog djela i sve radnje koje nije preduzeo dovoljne su u pogledu krivične odgovornosti. Međutim, poredeći ove radnje sa radnjama drugih optuženih onda svakako ima razlike u količini i zbog te razlike Sud je našao da se svrha kažnjavanja kod njega može postići i sa ovom, ublaženom kaznom.

113. Sud je optuženom Mati Deliću, za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH utvrdio novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM, a za krivično djelo Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 6 (mjeseci) mjeseci te je primjenom odredbi o sticaju iz člana 53. stav 3. KZ BiH, optuženog Matu Delića osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM.

114. Opredjeljujući se o visinama kazni koje je za počinjeno krivično djelo primanje poklona i drugih oblika koristi trebalo izreći optuženim, ovo vijeće je imalo u vidu naprijed navedene olakšavajuće okolnosti koje su, od strane prvostepenog vijeća, utvrđene u odnosu na optužene i kao takve cijanjene. Međutim, kada su u pitanju olakšavajuće okolnosti, ovo vijeće pronalazi još jednu okolnost koja u svojoj biti, po stavu ovoga vijeća, predstavlja olakšavajuću okolnost koja u sadržaju sa već utvrđenim opravdava izricanje blažih kazni optuženim u odnosu na one izrečene prvostepenom presudom. Naime, ne zanemarujući ozbiljnost i težinu krivičnopravnih radnji optuženih, ovo vijeće je ipak uzelo u obzir i visinu stečene imovinske koristi optuženih (150 eura), odnosno iznos štete pričinjene izvršenjem ovih krivičnih djela (104,52 KM) u okviru kojih iznosa su se evidentno i kretali u sličnim situacijama i koji iznosi imovinske koristi su u pravilu služili za snošenje troškova ishrane njih samih, što sve ipak u konačnici navodi na zaključak benignijeg motiva za izvršenjem ovih krivičnih djela.

115. Dakle, Sud cijeni da su upravo ove izrečene kazne srazmjerne težini počinjenih krivičnih djela i stepenu krivice optuženih, a posebno doprinosu optuženih u izvršenju krivičnog djela i da će se izrečenim kaznama moći postići svrha kažnjavanja, te da izricanje kazni zatvora u dužem vremenskom trajanju i novčanih kazni u većim iznosima nije nužno radi krivičnopravne zaštite s obzirom na sve utvrđene okolnosti. Sud je ubjeđenja da će ove vrste i visine kazni sasvim dovoljno uticati na optužene da više ne čini krivična djela. Istovremeno izrečene kazne imaju svoj uticaj i u pogledu ostvarenja generalne prevencije na način da će svaki potencijalni počinilac dobro razmisliti šta ga čeka ukoliko se upusti u izvršenje ovog ili sličnog krivičnog djela.

Odluka o oduzimanju imovinske koristi od optuženog Obrada Radovanovića

116. Članom 110. KZ BiH kao opšte načelo propisano je da *niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnom djelom*, dok je odredbom stava 2. istog člana

propisano da će se korist iz stava 1. ovog člana oduzeti sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, pod uslovima propisanim ovim zakonom. Takođe, odredbom člana 217. stav 4. KZ BiH propisano je da će se primljeni dar ili imovinska korist oduzeti.

117. Odredbom člana 111. stav 1. KZ BiH određeno da će se od učinitelja oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, učinitelj će se obavezati na isplatu novčanog iznosa srazmjernog pribavljenoj imovinskoj koristi.

118. U skladu sa navedenim zakonskim odredbama, Sud je od optuženog Obrada Radovanovića oduzeo imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 100 Eura (stotinu eura), određivši da je navedeni novčani iznos odnosno njegovu protivvrijednost izraženu u konvertibilnim markama prema važećem kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine na dan uplate, optuženi dužan uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

119. Visinu imovinske koristi koju je optuženi Obrad Radovanović stekao izvršenjem krivičnog djela Primanje poklona i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH za koje je oglašen krivim, Sud je utvrdio cijeneći pismeni izvještaj i iskaz prikriivenog istražioca Dušana koji je jasno naveo da je kritične prilike Virsanu Zolotiću predao novčani iznos od 150 Eura, a što potvrđuje i sadržaj audio snimka kao i iskaz Virsana Zolotića, te iskaz svjedoka Virsana Zolotića koji je potvrdio da je navedeni novčani iznos predao optuženom Radovanoviću, a da mu je optuženi po završetku smjene, od tog iznosa dao 50 Eura (novčani iznos od 50 Eura je već oduzet od Virsana Zolotića po pravosnažnoj presudi Suda BiH broj: S1 2 K 039725 21 K od 11.02.2021. godine). Budući da nema dokaza da je od preostalog novčanog iznosa od 100 Eura optuženi Obrad Radovanović određene novčane iznose dao optuženim Zahidu Deliću i Mati Deliću, Sud nalazi utvrđenim da je optuženi Radovanović preostali novčani iznos od 100 Eura zadržao za sebe.

Odluka o oduzimanju predmeta

120. Na osnovu člana 74. KZ BiH, Sud je od optuženog Obrada Radovanovića oduzeo mobilni telefon marke HUAWEI, IMEI broja 862939030137018 sa SIM karticom korisničkog broja ..., a koji je od optuženog privremeno oduzet na osnovu potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: broj: 16-17/1-26/19 od 26.02.2019. godine.

121. Ovakvu odluku, Sud je donio nalazeći nesporno dokazanim da je optuženi Obrad Radovanović navedeni mobilni telefon koristio u izvršenju krivičnih djela za koja je oglašen krivim i to u komunikaciji sa informatorom Agencije Fanatikosom i osuđenim Virsanom Zolotićem, a što su nedvosmisleno potvrdili prikriiveni istražilac Dušan (da je informator prije njihovog dolaska na granični prelaz Šamac dana 23.2.2019. godine ostvario kontakt sa optuženim Radovanovićem) kao i svjedok Virsan Zolotić (da mu je optuženi Radovanović sa svog mobilnog telefona putem aplikacije viber dana 23.2.2019. godine poslao poruku da će doći njegov prijatelj Žučo i da ga propuste bez vršenja carinskog nadzora). Prilikom donošenja ovakve odluke, Sud je imao u vidu i iskaz svjedoka Gospe Cvijanović koja je potvrdila da carinici na graničnom prelazu Šamac nisu posjedovali službene mobilne telefone, što takođe potvrđuje zaključak Suda da je optuženi sa informatorom i Virsanom Zolotićem komunicirao sa svog privatnog mobilnog telefona.

Takođe, i sam optuženi je prilikom ispitivanja u istrazi potvrdio da je licu za koje se kasnije ispostavilo da je informatory Agencije dao svoj broj telefona ..., a koji broj je upravo i bio korisnički broj u mobilnom telefonskom aparatu koji je privremeno oduzet od optuženog.

122. Na ovakvu odluku Suda, nije bila od uticaja činjenica što navedene poruke nisu pronađene u memoriji navedenog telefona, budući da je, a kako je na glavnom pretresu jasno naveo vještak Mladen Stupar, razlog za to što je navedeni telefon posjedovao korisničku šifru zbog čega nije bilo moguće analizirati njegovu memoriju nijednom od oprema koja je vještaku bila na raspolaganju u okviru struke, a što potvrđuje i sadržaj izvještaja Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja o izvršenom vještačenju broj: 14-4-1-04-1-205-6/19 od 13.12.2019. godine.

Odluka o imovinskopravnom zahtjevu

123. U skladu sa članom 198. stav 2. ZKP BiH, Sud je usvojio imovinskopravni zahtjev Pravobranilaštva BiH¹¹ postavljen tokom glavnog pretresa i optužene Obrada Radovanovića, Zahida Delića i Matu Delića obavezao da solidarno nadoknade štetu Bosni i Hercegovini u iznosu od 78,39 KM ($\frac{3}{4}$ od novčanog iznosa od 104,52 KM), a koji iznos su optuženi dužni uplatiti u korist budžeta BiH u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude.

124. Ovakvu odluku Sud je donio nalazeći da podaci ovog krivičnog postupka pružaju pouzdan osnov da su optuženi svojim radnjama oštetili budžet BiH u navedenom novčanom iznosu, a koji iznos predstavlja $\frac{3}{4}$ od ukupnog iznosa štete koja prema zapisniku o procjeni vrijednosti robe RC Banja Luka, CI Banja Luka koji je sačinila komisija za procjenu vrijednosti robe iznosi 104,52 KM. Preostali iznos od $\frac{1}{4}$ je obavezan da plati osuđeni Virsan Zolotić.

Odluka o troškovima krivičnog postupka

125. Na osnovu odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH, Sud je optužene Obrada Radovanovića, Zahida Delića i Matu Delića obavezao da nadoknade troškove krivičnog postupka o čijoj će visini, u skladu sa odredbom člana 186. stav 2. ZKP BiH, Sud odlučiti posebnim rješenjem, nakon što pribavi potrebne podatke.

126. Ovakvu odluku, Sud je donio imajući u vidu da je Sud optužene oglasio krivim i da tokom postupka Sudu nisu predočeni dokazi iz kojih bi se moglo zaključiti da bi plaćanjem troškova krivičnog postupka bila ugrožena egzistencija optuženih ili osoba koje su optuženi dužni izdržavati po zakonu. Pored toga, optuženim su presudom izrečene i novčane kazne, zbog čega, po ocjeni Suda, takođe nema mjesta donošenju odluke o oslobađanju optuženih od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka u smislu odredbe člana 188. stav 4. ZKP BiH.

¹¹ Imovinskopravni zahtjev Pravobranilaštva BiH, broj: 04-3-10-5-A-2/21 od 16.02.2021. godine - dokaz T-23

ZAPISNIČAR:
Pravni savjetnik
Bojan Avramović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Senadin Begtašević**

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

ANEX presude S1 2 K 031704 21 Kžk od 9.12.2021. godine

ANEX**DOKAZI TUŽILAŠTVA BiH**

Na glavnom pretresu tužilac je u svojstvu svjedoka saslušao Bejtu Halilovića, Mladena Pejića i prikriivenog istražioca kodnog naziva „Dušan“, dok je u svojstvu vještaka saslušao Mladena Stupara. Po saglasnom prijedlogu tužioca i branioca tada optuženog Virsana Zolotića, kao svjedok je saslušan i tada optuženi Virsan Zolotić.

Od strane Tužilaštva u spis su uloženi sljedeći materijalni dokazi: Prijedlog za izdavanje naredbe za primjenu posebnih istražnih radnji, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj I-16-17-04-1-511-42/18 od 12.02.2019. godine, uz prilog-službena zabilješka Ev.broj. 16-17/1-249/19 od 11.02.2019.godine; Prijedlog za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0017080 19 od 14.02.2019. godine; Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 031704 19 od 15.02.2019. godine; Naredba za izvršenje naredbe izdate od strane Suda BiH, sačinjena od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0017080 18 od 15.02.2019. godine; Izvještaj o postupanju po naredbama Suda BiH, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-511-62/18 od 27.02.2019. godine, uz koji se dostavljaju: Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-14/19 od 25.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-13/19 od 25.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-12/19 od 25.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-11/19 od 25.02.2019.godine; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-04-1-511-57/18 od 27.02.2019. godine uz koji se dostavlja Izvještaj o provođenju mjera i radnji prikriivenog istražitelja, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-04-1-511-57/18 od 24.02.2019. godine; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-04/2-04-1-511-70/18 od 28.02.2019.godine uz koji se dostavlja audio-video zapis nastao provođenjem mjera i radnji prikriivenog istražitelja po naredbi Suda BiH broj: S1 2 K 031704 19 od 15.02.2019. godine sa prilogom – 1x DVD (označen kao CD-10); Dopis Suda BiH broj: S1 2 K 031704 19 Krn od 07.03.2019. godine, uz koji se dostavlja Izvještaj o postupanju po naredbama Suda BiH, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-511-67/18 od 28.02.2019.godine, sa priložima: Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-14/19 od 25.02.2019.godine, sa priložima: Usmena naredba Suda BiH, broj: 16-17/1-14/19 od 25.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-14-1/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-26/19 od 26.02.2019.godine, sa privremeno oduzetim predmetom – mobilni telefon HUAWEI, IMEI broja 862939030137018 i SIM karticom broja ...; Spisak oduzetih predmeta broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-21/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-45/19 od 26.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-13/19 od 25.02.2019.godine, sa priložima: Usmena naredba Suda BiH, broj: 16-17/1-13/19 od 25.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju osobe, broj: 16-17/1-24/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju stana, broj: 16-17/1-14/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-32/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-37/19 od 26.02.2019.godine, uz privremeno oduzeti predmet – potvrda o naplati poreza za robu

prijavljenu usmenim putem (CPD); Zapisnik o pretresanju broj: 16-17/1-27/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju broj: 16-17/1-46/19 od 26.02.2019.godine; Spisak privremeno oduzetih predmeta, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-12/19 od 25.02.2019.godine, sa priložima: Usmena naredba Suda BiH, broj: 16-17/1-12/19 od 25.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-12/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-29/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-30/19 od 26.02.2019.godine, sa privremeno oduzetim predmetima, i to mobilni telefon SAMSUNG, IMEI broja 359077051306186/01 sa SIM karticom broja ... i mobilni telefon marke SAMSUNG, IMEI broja 355019082494437/01 i 355020082494435/01, sa SIM karticom telefonskog broja ...; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-30/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-37/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-38/19 od 26.02.2019.godine; Spisak privremeno oduzetih predmeta, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine o realizaciji naredbe Suda BiH, broj: 16-17/1-11/19 od 25.02.2019.godine, sa priložima: Usmena naredba Suda BiH, broj: 16-17/1-11/19 od 25.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-11/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-35/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-28/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-11/19 od 26.02.2019.godine; Spisak privremeno oduzetih predmeta, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-2186-4/19 od 07.03.2019. godine uz koji se dostavlja Izvještaj o postupanju broj: I-16-10/2-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine, uz jedan (1) DVD označen kao CD-11; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-2186-6/19 od 12.03.2019. godine uz koji se dostavljaju prilozi, i to: 1 x zapisnik o uviđaju, broj: 16-17-04-1-2186/19, Ev. Broj: 16-17/1-1/19 od 24.02.2019.godine od 24.02.2019.godine, i 2x fotodokumentacija, broj: 08-05/3-8-04.6-1-3639/18 od 25.02.2019.godine i 16-10/6-14-FD/19 od 18.02.2019.godine; Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o posebnim istražnim radnjama broj: 16-17-04-1-2186-10/19 od 28.03.2019. godine uz 3x DVD; Naredba za digitalno-forenzičko vještačenje, sačinjena od strane Tužilaštva BiH, broj T20 0 KTK 0017080 19 od 01.04.2019. godine; Zahtjev za dostavljanje informacija, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj T20 0 KTK 0017080 19 od 16.05.2019. godine; Izvještaj o posebnim istražnim radnjama, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj T20 0 KTK 0017080 19 od 27.05.2019. godine; Dopis UIO BiH broj: 05/3-09-2-696-20/19 od 24.05.2019. godine sa priložima; Dopis UIO BiH broj: 05/4-3/I-09-2-307/19 od 10.07.2019. godine sa priložima; Dopis Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 03/3-07-2-696-75/19 od 23.12.2019.godine, uz koji se dostavlja Zapisnik o procjeni vrijednosti roba, broj: 03/6-4/I-18-3-20-343/19 od 23.12.2019.godine; Dopis Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja, broj: 14-4-1-04-1-205-7/19 od 13.12.2019.godine, uz koji se dostavlja Izvještaj o vještačenju, broj: 14-4-1-04-1-205-6/19 od 13.12.2019.godine, uz dva (2) DVD-a označeni kao DVD-a i DVD-2; Dopis Ministarstva pravde BiH, broj: 08-14-5-7708/19 od 03.09.2019.godine uz koji se dostavlja izvod iz kaznene evidencije za Radovanović Obrada od 23.08.2019.godine; Dopis PU Odžak, broj: 02/2-5-3-04-246/19 od 30.07.2019.godine uz koji se dostavljaju izvodi iz kaznene evidencije za lica Delić Zahid i Zolotić Virsan; Izvod iz kaznene evidencije, broj: 02-2/3-3-04-436/19 od 30.12.2019. godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Virsana Zolotića, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019. godine; Izjašnjenje Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine, broj: 04-3-10-5-A-2/21 od 16.02.2021. godine; Izvještaj o krivičnom djelu broj: 16-17-04-1-511-63/18 od 27.02.2019. godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Delić Mate, sačinjen od strane

Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18, Ev.broj: 16-17/1-51/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Delić Zahida, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18, Ev.broj: 58/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Radovanović Obrada, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18, Ev.broj: 16-17/1-56/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Obrada Radovanovića, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTK 0017080 19 od 27.02.2019. godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Obrada Radovanovića, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019. godine.

DOKAZI ODBRANE

Odbrana optuženog Obrada Radovanovića u svojstvu svjedoka saslušala je optuženog Obrada Radovanovića i Gospu Cvijanović, dok je odbrana optuženog Zahida Delića u svojstvu svjedoka saslušala Iliju Maroševića, Ivicu Kopicća i Jakuba Tomaševića.

Odbrana optuženog Mate Delića nije imala svojih dokaza.